

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๑๙/๒๕๖๗

เรื่อง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑

เรื่อง การนำเสนองบการเงิน

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชียังนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๗๕ (๒/๒๕๖๗) เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ที่ ๑๓/๒๕๖๖ เรื่อง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑ เรื่อง การนำเสนองบการเงิน

ข้อ ๓ ให้ใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๑ เรื่อง การนำเสนองบการเงิน ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

วินิจ ศีลามงคล

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1

เรื่อง

การนำเสนอทางการเงิน

คำนำ

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนอทางการเงิน ฉบับรวมเล่มปี 2568 (IAS 1: Presentation of Financial Statements (Bound volume 2025 Consolidated without early application))

ประวัติการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ (ใช้อ้างอิงเฉพาะสำหรับประเทศไทยเท่านั้น)

ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมปี	การแก้ไขเพิ่มเติมจากฉบับปีก่อนหน้า	การแก้ไขเพิ่มเติมเนื่องจาก
2568	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-
2567	โดยการแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 60 69 71 73 74 และ 76 เพิ่มย่อหน้าที่ 72ก 72ข 75ก 76สก 76ก 76ข 139ธ และ 139บ	<ul style="list-style-type: none"> การจัดประเภทรายการหนี้สินเป็นรายการหมุนเวียนหรือไม่หมุนเวียน หนี้สินไม่หมุนเวียนที่ต้องดำรงสถานะ
2566	โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 7 10 54 82 114 117 122 และ 139ต เพิ่มย่อหน้าที่ 117ก ถึง 117จ และ 139ธ ถึง 139บ และตัดย่อหน้าที่ 118 119 และ 121	<ul style="list-style-type: none"> การเปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชี มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย
2565	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-
2564	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	-
2563	โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 7 15 19 ถึง 20 23 ถึง 24 28 และ 89 และเพิ่มย่อหน้าที่ 139ถ และ 139ท	<ul style="list-style-type: none"> การแก้ไขเพิ่มเติมการอ้างอิงกรอบแนวคิดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน คำนิยามของความสัมพันธ์สำคัญ
2562	โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 123 และ 139ด และแก้ไขเพิ่มเติมการอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง สัญญาเช่า

****คำนำนี้ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้****

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1

เรื่อง

การนำเสนอทางการเงิน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

	จากย่อหน้าที่
วัตถุประสงค์	1
ขอบเขต	2
คำนิยาม	7
งบการเงิน	9
จุดมุ่งหมายของงบการเงิน	9
งบการเงินฉบับสมบูรณ์	10
ข้อพิจารณาโดยทั่วไป	15
โครงสร้างและเนื้อหา	47
ความนำ	47
การระบุชื่องบการเงิน	49
งบฐานะการเงิน	54
งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	81ก
งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น	106
งบกระแสเงินสด	111
หมายเหตุประกอบงบการเงิน	112
การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านและวันถือปฏิบัติ	139
การยกเลิกมาตรฐานการบัญชีฉบับเดิม	140

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน ประกอบด้วยย่อหน้าที่ 1 ถึง 140 ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน และมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1

เรื่อง การนำเสนองบการเงิน

วัตถุประสงค์

- 1 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดเกณฑ์การนำเสนองบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อให้มั่นใจว่างบการเงินดังกล่าวจะสามารถเปรียบเทียบได้กับงบการเงินในรอบระยะเวลา ก่อน ๆ ของกิจการและงบการเงินของกิจการอื่น มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ครอบคลุมถึงข้อกำหนดโดยรวมของการนำเสนองบการเงิน แนวปฏิบัติเกี่ยวกับโครงสร้างและข้อกำหนดขั้นต่ำสำหรับเนื้อหาที่ต้องแสดงในงบการเงิน

ขอบเขต

- 2 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ต้องถือปฏิบัติกับการจัดทำและนำเสนองบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
- 3 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้ครอบคลุมถึงข้อกำหนดในการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า และการเปิดเผยสำหรับรายการที่มีลักษณะเฉพาะและเหตุการณ์อื่น เนื่องจากข้อกำหนดดังกล่าวได้กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น
- 4 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ถือปฏิบัติกับโครงสร้างและเนื้อหาของงบการเงินระหว่างกาลแบบย่อที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล อย่างไรก็ตาม งบการเงินระหว่างกาลดังกล่าวยังคงต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 15 ถึง 35 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ โดยมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินของทุกกิจการโดยเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นกิจการซึ่งจำเป็นต้องนำเสนองบการเงินรวมตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม และงบการเงินเฉพาะกิจการตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่อง งบการเงินเฉพาะกิจการ
- 5 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ใช้นิยามที่เหมาะสมสำหรับกิจการซึ่งแสวงหากำไรทั้งของภาครัฐและภาคธุรกิจ หากกิจการซึ่งมีกิจกรรมที่ไม่แสวงหากำไรในภาคธุรกิจหรือภาครัฐ นำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไปใช้ กิจการดังกล่าวอาจจำเป็นต้องดัดแปลงคำอธิบายที่ใช้สำหรับรายการบางบรรทัดในงบการเงิน ตลอดจนงบการเงินเหล่านั้นด้วย

- 6 ในทำนองเดียวกัน กิจการซึ่งไม่มีส่วนของผู้ถือหุ้นตามคำนิยามในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน (เช่น กองทุนรวม) และกิจการซึ่งทุนที่นำมาลงทุนร่วมกันไม่ถือเป็นส่วนของผู้ถือหุ้น (เช่น สหกรณ์) อาจจำเป็นต้องดัดแปลงการนำเสนอส่วนได้เสียของสมาชิกหรือหน่วยลงทุนในงบการเงิน

คำนิยาม

- 7 คำนิยามที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีความหมายโดยเฉพาะ ดังนี้

นโยบายการบัญชี	หมายถึง	นิยามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 5 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด และใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ด้วยความหมายเดียวกัน
งบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป (ในที่นี้หมายถึง งบการเงิน)	หมายถึง	งบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้งบการเงินซึ่งไม่อยู่ในฐานะที่จะเรียกร้องให้กิจการจัดทำรายงานที่มีการดัดแปลงตามความต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง
ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ	หมายถึง	ไม่สามารถนำไปถือปฏิบัติแม้ว่ากิจการได้ใช้ความพยายามอย่างสมเหตุสมผลทุกทางที่จะนำไปปฏิบัติ
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน	หมายถึง	มาตรฐานและการตีความที่ออกโดยคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1) มาตรฐานการรายงานทางการเงิน 2) มาตรฐานการบัญชี 3) การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และ 4) การตีความมาตรฐานการบัญชี

ความมีสาระสำคัญ

หมายถึง

ข้อมูลมีสาระสำคัญ หากการละเว้นการแสดงผลข้อมูล การแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริง หรือการแสดงข้อมูลแบบไม่ชัดเจนนั้น สามารถคาดได้อย่างสมเหตุสมผลว่ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจบนข้อมูลของงบการเงินของผู้ใช้หลักของงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ซึ่งให้ข้อมูลการเงินเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงาน

ความมีสาระสำคัญขึ้นอยู่กับธรรมชาติหรือขนาดของข้อมูล หรือทั้งสองอย่าง ในการประเมินว่าข้อมูลมีสาระสำคัญหรือไม่ ไม่ว่าจะด้วยตัวข้อมูลนั่นเอง หรือร่วมกับข้อมูลอื่นให้พิจารณาในบริบทของงบการเงินในภาพโดยรวม

ข้อมูลมีความไม่ชัดเจนหากข้อมูลนั้นสื่อสารในลักษณะที่ทำให้เกิดผลกระทบที่คล้ายคลึงกัน ในการที่ละเว้นรายการ หรือการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงนั้นให้กับผู้ใช้งบการเงินหลัก สภาพแวดล้อมดังต่อไปนี้เป็นตัวอย่งที่อาจทำให้ข้อมูลมีความไม่ชัดเจนอย่างมีสาระสำคัญ

- 1) ข้อมูลเกี่ยวกับรายการ รายการค้า หรือเหตุการณ์อื่นที่มีสาระสำคัญซึ่งเปิดเผยในงบการเงิน แต่การเปิดเผยนั้นใช้ภาษาที่คลุมเครือหรือไม่ชัดเจน
- 2) ข้อมูลเกี่ยวกับรายการ รายการค้า หรือเหตุการณ์อื่นที่มีสาระสำคัญ แสดงอย่างกระจัดกระจายในงบการเงิน
- 3) การรวมแสดงรายการ รายการค้า หรือเหตุการณ์อื่นที่ไม่คล้ายคลึงกันเข้าด้วยกันอย่างไม่เหมาะสม
- 4) การแยกแสดงรายการ รายการค้า หรือเหตุการณ์อื่นที่คล้ายคลึงกันออกจากกันอย่างไม่เหมาะสม และ
- 5) ความเข้าใจได้ของงบการเงินลดลงซึ่งเป็นผลจากข้อมูลที่มีสาระสำคัญถูก

ปิดบังโดยข้อมูลที่ไม่มีสาระสำคัญ จนทำให้ผู้ใช้หลักไม่สามารถพิจารณาได้ว่า ข้อมูลอะไรที่มีสาระสำคัญ

ในการประเมินว่าข้อมูลสามารถคาดได้อย่างสมเหตุสมผลว่ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้หลักของงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปของกิจการที่เสนอรายงาน กิจการต้องพิจารณาจากลักษณะต่างๆ ของผู้ใช้งบการเงิน ในขณะที่ต้องพิจารณาสภาพการณ์ของกิจการเองด้วย

นักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นในอนาคตจำนวนมากไม่สามารถกำหนดให้กิจการที่เสนอรายงานเสนอข้อมูลโดยตรงต่อพวกเขาได้และต้องเชื่อถืองบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อให้ได้ข้อมูลทางการเงินส่วนใหญ่ที่พวกเขาต้องการ ดังนั้น บุคคลเหล่านี้จึงเป็นผู้ใช้หลักของงบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปโดยตรง งบการเงินจัดทำเพื่อผู้ใช้ที่มีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางธุรกิจและกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจอย่างสมเหตุสมผลและผู้ใช้ที่สอบทานและวิเคราะห์ข้อมูลนั้นด้วยความหมั่นเพียร บางครั้งแม้ผู้ใช้ที่หมั่นเพียรและได้รับทราบข้อมูลอย่างดีอาจจำเป็นต้องขอความช่วยเหลือของที่ปรึกษาเพื่อทำความเข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจที่ซับซ้อน

**หมายเหตุประกอบ
งบการเงิน**

ประกอบด้วย

ข้อมูลที่แสดงเพิ่มเติมจากข้อมูลที่แสดงในงบฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น งบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก (ถ้ามีการนำเสนอ) งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น และงบกระแสเงินสด หมายเหตุประกอบ

กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

ประกอบด้วย

งบการเงินเป็นการอธิบายหรือการแยกแยะของรายการที่นำเสนอในงบการเงินดังกล่าว และข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่มีคุณสมบัติไม่เพียงพอที่จะรับรู้ในงบการเงินที่นำเสนอ รายการรายได้และค่าใช้จ่าย (รวมถึงการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่) ซึ่งไม่อนุญาตให้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน โดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่น องค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ประกอบด้วย

- 1) การเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ (ดูในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง *ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์* และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 เรื่อง *สินทรัพย์ไม่มีตัวตน*)
- 2) การวัดมูลค่าใหม่ของโครงการผลประโยชน์ที่กำหนดไว้ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง *ผลประโยชน์ของพนักงาน*)
- 3) ผลกำไรและขาดทุนจากการแปลงค่า งบการเงินของหน่วยงานต่างประเทศ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เรื่อง *ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ*)
- 4) ผลกำไรและขาดทุนจากเงินลงทุนในตราสารทุนที่เลือกกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง *เครื่องมือทางการเงิน*
- 4ก) ผลกำไรและขาดทุนจากสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.2ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

- 5) ส่วนของผลกำไรและขาดทุนที่มีประสิทธิผลจากเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด และผลกำไรและขาดทุนจากเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในการป้องกันความเสี่ยงเงินลงทุนในตราสารทุนที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 (ดูบทที่ 6 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)
- 6) สำหรับรายการหนี้สินบางรายการที่เลือกกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน จำนวนของการเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรมที่เป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สิน (ดูย่อหน้าที่ 5.7.7 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)
- 7) การเปลี่ยนแปลงมูลค่าในมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือก เมื่อแยกมูลค่าที่แท้จริงและมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือก และเลือกกำหนดให้เฉพาะการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าที่แท้จริงของสิทธิเลือกเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (ดูบทที่ 6 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)
- 8) การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าขององค์ประกอบราคาล่วงหน้าของสัญญาฟอร์เวิร์ด เมื่อแยกส่วนขององค์ประกอบราคาล่วงหน้าและองค์ประกอบราคาปัจจุบันของสัญญาฟอร์เวิร์ดออกจากกันและเลือกกำหนดให้เฉพาะการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าขององค์ประกอบราคาปัจจุบัน

ของสัญญาฟอร์เวิร์ดเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง และการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของเครื่องมือทางการเงินเมื่อไม่นำส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศไปรวมในการเลือกกำหนดเครื่องมือทางการเงินเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (ดูบทที่ 6 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)

- 9) รายได้และค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยจากสัญญาที่ออกภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 17 เรื่อง *สัญญาประกันภัย* ที่แยกออกจากกำไรหรือขาดทุนเมื่อรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยทั้งหมดถูกแตกยอดเพื่อรวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับจำนวนเงินที่กำหนดโดยการปันส่วนอย่างเป็นระบบที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 88.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หรือสำหรับจำนวนเงินที่จัดการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชีของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินที่เกิดขึ้นของรายการอ้างอิงที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 89.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 และ
- 10) รายได้และค่าใช้จ่ายทางการเงินจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่แยกออกจากกำไรหรือขาดทุนเมื่อรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยต่อทั้งหมดถูกแตกยอดเพื่อรวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับจำนวนเงินที่กำหนดโดยการปันส่วนอย่างเป็นระบบที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 88.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

เจ้าของ	หมายถึง	ผู้ถือตราสารที่จัดประเภทเป็นส่วนของผู้เป็นเจ้าของ
กำไรหรือขาดทุน	หมายถึง	ผลรวมของรายได้หักค่าใช้จ่าย แต่ไม่รวมองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่	หมายถึง	จำนวนที่เคยรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในรอบระยะเวลาปัจจุบันหรือรอบระยะเวลา ก่อน ๆ ซึ่งถูกจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลาปัจจุบัน
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม	หมายถึง	การเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้เจ้าของระหว่างรอบระยะเวลา เป็นผลมาจากรายการและเหตุการณ์อื่น ๆ นอกจากการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากรายการกับผู้เจ้าของจากความสามารถในฐานะที่เป็นเจ้าของ กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม ประกอบด้วยองค์ประกอบทั้งหมดของกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
8	แม้ว่ามาตรฐานการบัญชีฉบับนี้จะกำหนดให้ใช้คำว่ากำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กำไรหรือขาดทุน และกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม แต่กิจการอาจใช้คำอื่นเพื่ออธิบายแทนได้ หากคำดังกล่าวมีความหมายที่ชัดเจน ตัวอย่างเช่น กิจการอาจใช้คำว่ากำไรสุทธิเพื่ออธิบายคำว่ากำไรหรือขาดทุน	
8ก	คำจำกัดความดังต่อไปนี้ได้อธิบายไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน และได้นำมาใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในความหมายเฉพาะ ดังต่อไปนี้	
8ก.1	เครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิขายคืน ที่จัดประเภทเป็นตราสารทุน (อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 16ก และ 16ข ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32)	
8ก.2	เครื่องมือทางการเงินที่กำหนดให้กิจการมีภาระผูกพันที่จะนำส่งสินทรัพย์สุทธิตามสัดส่วนให้แก่คู่สัญญาอีกฝ่ายเมื่อครบกำหนดชำระและถูกจัดประเภทเป็นตราสารทุน (อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 16ค และ 16ง ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32)	

งบการเงิน

จุดมุ่งหมายของงบการเงิน

- 9 งบการเงินเป็นการนำเสนอฐานะการเงินและผลการดำเนินงานการเงินของกิจการอย่างมีแบบแผน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงินกลุ่มต่างๆ นอกจากนี้งบการเงินยังแสดงถึงผลการบริหารงานของฝ่ายบริหารซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแลทรัพยากรของกิจการ เพื่อที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว งบการเงินให้ข้อมูลทุกข้อดังต่อไปนี้เกี่ยวกับกิจการ

- 9.1 สินทรัพย์
- 9.2 หนี้สิน
- 9.3 ส่วนของเจ้าของ
- 9.4 รายได้และค่าใช้จ่าย รวมถึงผลกำไรและขาดทุน
- 9.5 เงินทุนที่ได้รับจากผู้เป็นเจ้าของและการจัดสรรส่วนทุนให้ผู้เป็นเจ้าของในฐานะที่เป็นเจ้าของ และ
- 9.6 กระแสเงินสด

ข้อมูลเหล่านี้และข้อมูลอื่นที่เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินช่วยผู้ใช้งบการเงินในการคาดการณ์เกี่ยวกับจังหวะเวลาและความแน่นอนที่กิจการจะก่อให้เกิดกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการ

งบการเงินฉบับสมบูรณ์

- 10 งบการเงินฉบับสมบูรณ์ประกอบด้วย

- 10.1 งบฐานะการเงิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลา
- 10.2 งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับรอบระยะเวลา
- 10.3 งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้เป็นเจ้าของสำหรับรอบระยะเวลา
- 10.4 งบกระแสเงินสดสำหรับรอบระยะเวลา
- 10.5 หมายเหตุประกอบงบการเงินซึ่งประกอบด้วยข้อมูลนโยบายการบัญชีและข้อมูลที่ให้คำอธิบายอื่นที่มีสาระสำคัญ
- 10.5ก ข้อมูลเปรียบเทียบของรอบระยะเวลาก่อนตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 38 และ 38ก และ
- 10.6 งบฐานะการเงิน ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อน เมื่อกิจการได้นำนโยบายการบัญชีใหม่มาถือปฏิบัติย้อนหลัง หรือการปรับย้อนหลังรายการในงบการเงิน หรือเมื่อกิจการมีการจัดประเภทรายการใหม่ในงบการเงินตามย่อหน้าที่ 40ก ถึง 40ง

กิจการอาจจะใช้ชื่ออื่นสำหรับงบการเงิน นอกเหนือจากที่ระบุในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจจะใช้ชื่อ “งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ” แทน “งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น”

- 10ก กิจการอาจแสดงงบเดียวที่รวมงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น หรือแสดงกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นแยกออกเป็นสองส่วน โดยต้องนำเสนอส่วนของกำไรหรือขาดทุนก่อนและตามด้วยส่วนของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กิจการอาจแสดงส่วนของกำไรหรือขาดทุนไว้ในงบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก โดยหากเป็นเช่นนั้น งบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหากต้องแสดงทันทีก่อนงบที่นำเสนอกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จซึ่งต้องตั้งต้นด้วยกำไรหรือขาดทุน
- 11 กิจการต้องนำเสนองบการเงินทั้งหมดในงบการเงินฉบับสมบูรณ์โดยให้ความสำคัญอย่างเท่าเทียมกัน
- 12 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 13 กิจการหลายแห่งได้มีการนำเสนอการทบทวนทางด้านการเงินของฝ่ายบริหารเพิ่มเติม ซึ่งนอกเหนือจากงบการเงิน เพื่อพรรณนาและอธิบายถึงองค์ประกอบหลักของผลการดำเนินงานการเงิน ฐานะการเงินของกิจการ และความไม่แน่นอนที่สำคัญซึ่งกิจการเผชิญอยู่ รายงานดังกล่าวอาจรวมถึงการทบทวนเกี่ยวกับ
- 13.1 ปัจจัยและอิทธิพลหลักที่มีผลต่อผลการดำเนินงานการเงิน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงในสถานะแวดล้อมที่กิจการดำเนินงานอยู่ การตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบ นโยบายการลงทุนของกิจการเพื่อดำรงและส่งเสริมผลการดำเนินงานการเงิน รวมถึงนโยบายการจ่ายปันผล
- 13.2 แหล่งเงินทุนของกิจการ และอัตราส่วนระหว่างหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ และ
- 13.3 ทรัพยากรของกิจการซึ่งไม่เข้าเกณฑ์การรับรู้ในงบฐานะการเงินตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
- 14 กิจการหลายแห่งยังนำเสนอรายงานเพิ่มเติมนอกเหนือจากงบการเงิน เช่น รายงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และงบมูลค่าเพิ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมซึ่งปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมีสาระสำคัญ และเมื่อพิจารณาว่าพนักงานเป็นกลุ่มผู้ใช้งบการเงินที่สำคัญ รายงานที่นำเสนอ นอกเหนือจากงบการเงินอยู่นอกขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

ข้อพิจารณาโดยทั่วไป

การนำเสนองบการเงินโดยถูกต้องตามที่ควรและเป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

- 15 งบการเงินต้องแสดงฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการ โดยถูกต้องตามที่ควร การแสดงข้อมูลโดยถูกต้องตามที่ควรคือการเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของผลกระทบของรายการ เหตุการณ์อื่น ๆ และสถานการณ์ต่าง ๆ ตามคำนิยามและเกณฑ์การรับรู้รายการสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่าย ที่กำหนดไว้ในกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน การปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมให้เหมาะสมแก่กรณีถือว่างบการเงินนั้นนำเสนอข้อมูลโดยถูกต้องตามที่ควร
- 16 งบการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ต้องเปิดเผยถึงการถือปฏิบัติตามมาตรฐานดังกล่าวไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินอย่างชัดเจนโดยไม่มีเงื่อนไข กิจการต้องไม่อธิบายว่างบการเงินได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินถ้างบการเงินดังกล่าวไม่ได้จัดทำขึ้นตามข้อกำหนดทั้งหมดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
- 17 ในสถานการณ์เกือบทั้งหมด งบการเงินแสดงข้อมูลโดยถูกต้องตามที่ควรก็ต่อเมื่องบการเงินนั้นถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินและกิจการยังต้องถือปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้
- 17.1 เลือคนำนโยบายการบัญชีไปถือปฏิบัติตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด ซึ่งได้กำหนดลำดับชั้นของแนวทางปฏิบัติที่บังคับใช้ในการพิจารณาเลือกใช้นโยบายการบัญชีของฝ่ายบริหารในกรณีที่ไม่มีความชัดเจนในมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะสำหรับรายการนั้น ๆ
- 17.2 นำเสนอข้อมูลตลอดจนนโยบายการบัญชีในลักษณะที่มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ เชื่อถือได้ เปรียบเทียบกันได้ และเข้าใจได้
- 17.3 เปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมในกรณีที่มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดเฉพาะของมาตรฐานการรายงานทางการเงินไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจถึงผลกระทบของรายการ เหตุการณ์อื่น ๆ และสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ
- 18 การเปิดเผยนโยบายการบัญชี การเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงิน หรือการจัดทำคำอธิบายเกี่ยวกับนโยบายการบัญชีที่ไม่เหมาะสมที่กิจการใช้ ไม่ทำให้นโยบายการบัญชื่อนั้นเหมาะสมขึ้นมาได้
- 19 ในสถานการณ์ซึ่งยากที่จะเกิดขึ้น หากฝ่ายบริหารของกิจการมีข้อสรุปว่าการปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเกิดความเข้าใจผิดอย่างมากจนเป็นเหตุให้งบการเงินขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของงบการเงินตามที่กำหนดในกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน กิจการต้องไม่

- 23.1 ชื่อของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่มีปัญหา ธรรมชาติของข้อกำหนด
ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และเหตุผลที่ฝ่ายบริหารของกิจการเห็นว่
การปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินจะทำให้เกิดความ
เข้าใจผิดอย่างมาก จนเป็นเหตุให้งบการเงินขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของงบ
การเงินตามที่กำหนดในกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน และ
- 23.2 การปรับปรุงแต่ละรายการในงบการเงินสำหรับแต่ละรอบระยะเวลาที่มีการ
นำเสนอซึ่งฝ่ายบริหารของกิจการเห็นว่จำเป็นเพื่อให้งบการเงินนำเสนอข้อมูล
ถูกต้องตามที่ควร
- 24 เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของย่อหน้าที่ 19 ถึง 23 การแสดงข้อมูลในงบการเงินจะถือว่า
ขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของงบการเงินเมื่อข้อมูลที่แสดงนั้นมีได้เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของ
รายการ เหตุการณ์อื่น ๆ และสภาพการณ์อื่นที่ข้อมูลนั้นนำเสนอหรือคาดได้อย่างสมเหตุสมผลว่
จะนำเสนอ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน ในการพิจารณาว่า
การปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องใดเรื่องหนึ่งในมาตรฐานการรายงานทางการเงินจะทำให้ผู้ใช้
งบการเงินเกิดความเข้าใจผิดอย่างมากจนเป็นเหตุให้งบการเงินขัดแย้งกับวัตถุประสงค์
ของงบการเงินที่กำหนดไว้ในกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน ฝ่ายบริหารของกิจการ
พิจารณาทุกเรื่องดังต่อไปนี้
- 24.1 สาเหตุที่กิจการไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของงบการเงินได้ภายใต้สถานการณ์นั้น ๆ
และ
- 24.2 สถานการณ์ของกิจการมีความแตกต่างอย่างไรจากสถานการณ์ของกิจการอื่นที่สามารถ
ปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินนั้นได้ หากกิจการอื่นซึ่งอยู่
ภายใต้สถานการณ์ที่คล้ายคลึงกับสถานการณ์ของกิจการสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนด
ดังกล่าวได้ มีข้อสันนิษฐานไว้ก่อนว่การที่กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐาน
การรายงานทางการเงินย่อมจะไม่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินเกิดความเข้าใจผิดมากจนเป็น
เหตุให้การปฏิบัติตามข้อกำหนดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินขัดแย้งกับ
วัตถุประสงค์ของงบการเงินตามที่กำหนดในกรอบแนวคิดสำหรับการรายงาน
ทางการเงิน

การดำเนินงานต่อเนื่อง

- 25 ในการจัดทำงบการเงิน ฝ่ายบริหารต้องประเมินความสามารถของกิจการในการดำเนินงาน
อย่างต่อเนื่องของกิจการ งบการเงินต้องจัดทำขึ้นตามเกณฑ์การดำเนินงานต่อเนื่อง
เว้นแต่ฝ่ายบริหารมีความตั้งใจที่จะชำระบัญชี หรือหยุดประกอบธุรกิจ หรือไม่มีทางเลือก
ที่เป็นไปได้จริงอื่นใดนอกเหนือจากชำระบัญชีหรือหยุดประกอบธุรกิจ หากจากการประเมิน
ความสามารถของกิจการในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทำให้ฝ่ายบริหารตระหนักว่มี
ความไม่แน่นอนอย่างมีสาระสำคัญเกี่ยวกับเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ใดที่อาจทำให้เกิด

ความสงสัยอย่างมีนัยสำคัญเกี่ยวกับความสามารถในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องของกิจการ กิจการต้องเปิดเผยให้ทราบถึงความไม่แน่นอนดังกล่าว ในกรณีที่งบการเงินมิได้จัดทำขึ้นตามหลักการดำเนินงานต่อเนื่อง กิจการต้องเปิดเผยถึงข้อเท็จจริงนี้ พร้อมทั้งเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดทำงบการเงินนั้น และเหตุผลที่ไม่อาจถือได้ว่าเป็นกิจการเป็นกิจการที่จะดำเนินงานอย่างต่อเนื่องได้

- 26 ในการประเมินความเหมาะสมของข้อสมมติเกี่ยวกับการดำเนินงานต่อเนื่องของกิจการ ฝ่ายบริหารพิจารณาข้อมูลทั้งหมดที่มีอยู่เกี่ยวกับอนาคตเป็นเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับตั้งแต่วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ระดับของการพิจารณาขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงในแต่ละกรณี ในกรณีที่กิจการมีการดำเนินงานที่มีกำไรในอดีตและมีความพร้อมที่จะหาแหล่งเงินทุนรองรับ กิจการอาจสรุปได้ว่าการใช้หลักการดำเนินงานต่อเนื่องในการนำเสนองบการเงินมีความเหมาะสมแล้ว โดยที่ไม่จำเป็นต้องวิเคราะห์ในรายละเอียด ในกรณีอื่นฝ่ายบริหารอาจต้องพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไรทั้งในปัจจุบันและจากการคาดหวังในอนาคต กำหนดการชำระคืนหนี้และแหล่งเงินทุนทดแทนที่เป็นไปได้ ก่อนที่จะสามารถสรุปได้ว่าการใช้เกณฑ์การดำเนินงานต่อเนื่องในการนำเสนองบการเงินนั้นมีความเหมาะสม

เกณฑ์คงค้าง

- 27 กิจการต้องจัดทำงบการเงินตามเกณฑ์คงค้าง เว้นแต่เป็นข้อมูลกระแสเงินสด
- 28 เมื่อใช้เกณฑ์คงค้างในการจัดทำงบการเงิน กิจการรับรู้รายการเป็นสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่าย (องค์ประกอบของงบการเงิน) เมื่อรายการเหล่านั้นเป็นไปตามคำนิยามและเกณฑ์การรับรู้รายการตามที่กำหนดไว้ในกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

ความมีสาระสำคัญและการนำเสนอด้วยยอดรวม

- 29 กิจการต้องแสดงรายการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันแต่ละประเภทที่มีสาระสำคัญแยกจากกัน ในงบการเงิน นอกจากนี้กิจการต้องแสดงรายการที่มีธรรมชาติหรือหน้าที่ไม่คล้ายคลึงกัน แต่ละรายการแยกจากกัน ในงบการเงิน เว้นแต่รายการเหล่านั้นไม่มีสาระสำคัญ
- 30 งบการเงินเป็นผลของการประมวลรายการหรือเหตุการณ์อื่นจำนวนมากที่ได้รวมเป็นประเภทตามธรรมชาติหรือหน้าที่ของรายการนั้น ๆ ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการรวบรวมและจัดประเภทรายการคือ การนำเสนอข้อมูลที่ได้สรุปและจัดประเภทแล้ว ซึ่งปรากฏอยู่ในแต่ละรายการในงบการเงิน รายการแต่ละรายการที่ไม่มีสาระสำคัญให้นำไปรวมกับรายการอื่นเพื่อนำเสนอในงบการเงินหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน อย่างไรก็ตาม รายการที่ไม่มีสาระสำคัญพอที่จะแยกแสดงต่างหากในงบการเงิน อาจมีสาระสำคัญเพียงพอที่จะแยกแสดงต่างหากในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- 30ก เมื่อปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น กิจการต้องตัดสินใจ โดยพิจารณาถึงข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจว่ากิจการรวมข้อมูลในงบการเงินอย่างไร ซึ่งรวมถึงหมายเหตุประกอบงบการเงิน กิจการต้องไม่ทำให้ความเข้าใจได้ของงบการเงินลดลงโดยการลดความชัดเจนของข้อมูลที่มีสาระสำคัญด้วยข้อมูลที่ไม่มีสาระสำคัญ หรือโดยการรวมรายการที่มีสาระสำคัญที่มีธรรมชาติหรือหน้าที่ที่แตกต่างกันไว้ด้วยกัน
- 31 มาตรฐานการรายงานทางการเงินบางฉบับกำหนดข้อมูลเฉพาะเจาะจงที่ต้องรวมอยู่ในงบการเงิน ซึ่งรวมถึงในหมายเหตุประกอบงบการเงิน อย่างไรก็ตาม กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลเฉพาะเจาะจงตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินหากข้อมูลที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูลนั้นไม่มีสาระสำคัญ โดยรวมถึงกรณีที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินระบุรายละเอียดของข้อกำหนดเฉพาะเจาะจงหรืออธิบายว่าเป็นข้อกำหนดขั้นต่ำ นอกจากนี้ กิจการต้องพิจารณาว่าต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมหรือไม่ ในกรณีที่การปฏิบัติตามข้อกำหนดเฉพาะของมาตรฐานการรายงานทางการเงินไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจถึงผลกระทบของรายการเหตุการณ์อื่นๆ และสถานการณ์ต่างๆ ที่มีผลต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ

การหักกลบ

- 32 กิจการต้องไม่นำสินทรัพย์และหนี้สิน หรือรายได้และค่าใช้จ่าย มาหักกลบกัน นอกจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินมีข้อกำหนดหรืออนุญาตให้หักกลบได้
- 33 กิจการรายงานสินทรัพย์และหนี้สิน และรายได้และค่าใช้จ่าย แยกจากกัน การหักกลบรายการในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นหรืองบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก หรืองบฐานะการเงิน จะทำให้ลดความสามารถของผู้ใช้งบการเงินในการเข้าใจรายการ เหตุการณ์อื่นๆ หรือสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นและในการประเมินกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการ เว้นแต่การหักกลบนั้นจะสะท้อนถึงสาระของรายการหรือสภาพการณ์นั้น การวัดมูลค่าของสินทรัพย์ซึ่งแสดงสุทธิจากบัญชีปรับมูลค่าไม่ถือเป็นการหักกลบรายการ เช่น การแสดงสินค้าคงเหลือสุทธิจากค่าเผื่อสินค้าล้าสมัย และลูกหนี้สุทธิจากค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญ เป็นต้น
- 34 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า กำหนดให้กิจการวัดมูลค่ารายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้าด้วยจำนวนเงินของสิ่งตอบแทนที่กิจการคาดว่าจะมีสิทธิได้รับจากการแลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการนั้นๆ ตัวอย่างเช่น จำนวนของรายได้ที่รับรู้หักด้วยส่วนลดการค้าและส่วนลดตามปริมาณซื้อจ่ายคืนภายหลังที่กิจการอนุญาตให้มี กิจการอาจมีรายการอื่นๆ ซึ่งไม่ถือว่าเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดรายได้จากการดำเนินงานตามปกติธุรกิจ แต่เป็นรายการที่มักเกิดขึ้นควบคู่ไปกับกิจกรรมหลักที่ก่อให้เกิดรายได้ กิจการแสดงผลของรายการเหล่านั้นโดยการหักกลบรายได้กับค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องที่เกิดขึ้นจากรายการเดียวกัน

หากการแสดงยอดสุทธิในลักษณะนี้จะช่วยสะท้อนให้เห็นเนื้อหาของรายการหรือเหตุการณ์อื่นที่เกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น

- 34.1 กิจการแสดงผลกำไรและขาดทุนจากการจำหน่ายสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน รวมถึงเงินลงทุนและสินทรัพย์ดำเนินงาน โดยนำมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายหักจากจำนวนสิ่งตอบแทนที่ได้รับจากการจำหน่าย และ
- 34.2 รายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับประมาณการหนี้สิน ซึ่งมีการรับรู้ตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 เรื่อง *ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น* และกิจการคาดว่าจะได้รับชดเชยจากบุคคลที่สามภายใต้ข้อตกลงตามสัญญา (เช่น ข้อตกลงในการรับประกันจากผู้ขาย) อาจแสดงสุทธิจากเงินชดเชยที่เกี่ยวข้อง
- 35 นอกจากนี้ ให้กิจการแสดงผลกำไรและขาดทุนที่เกิดจากกลุ่มของรายการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันตามเกณฑ์สุทธิ เช่น ผลกำไรและขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ หรือผลกำไรและขาดทุนที่เกิดจากการถือครองเครื่องมือทางการเงินเพื่อค้า อย่างไรก็ตาม หากผลกำไรและขาดทุนดังกล่าวมีสาระสำคัญให้กิจการแสดงเป็นรายการแยกต่างหาก

ความถี่ในการรายงาน

- 36 กิจการต้องนำเสนองบการเงินฉบับสมบูรณ์ (รวมทั้งข้อมูลเปรียบเทียบ) อย่างน้อยปีละครั้งในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานและเป็นเหตุให้กิจการนำเสนองบการเงินซึ่งมีรอบระยะเวลายาวกว่าหรือสั้นกว่าหนึ่งปี กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับแต่ละรอบระยะเวลาในงบการเงินดังต่อไปนี้
- 36.1 เหตุผลในการใช้รอบระยะเวลาที่ยาวกว่าหรือสั้นกว่าหนึ่งปี และ
- 36.2 ข้อเท็จจริงที่ว่าจำนวนเงินเปรียบเทียบที่แสดงในงบการเงินไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ทั้งหมด
- 37 โดยปกติ กิจการจะจัดทำงบการเงินขึ้นอย่างสม่ำเสมอสำหรับรอบระยะเวลาหนึ่งปี อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติกิจการบางแห่งเลือกที่จะจัดทำงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลา 52 สัปดาห์ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ได้ห้ามการปฏิบัติดังกล่าว

ข้อมูลเปรียบเทียบ

ข้อมูลเปรียบเทียบขั้นต่ำ

- 38 หากมาตรฐานการรายงานทางการเงินมิได้อนุญาตหรือกำหนดเป็นอย่างอื่น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเปรียบเทียบของรอบระยะเวลาก่อนสำหรับทุกรายการที่แสดงจำนวนเงินในงบการเงินรอบระยะเวลาปัจจุบัน กิจการต้องรวมข้อมูลเปรียบเทียบที่เป็นข้อมูลเชิงบรรยายและพรรณนา หากข้อมูลนั้นช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าใจงบการเงินของรอบระยะเวลาปัจจุบัน

- 38ก กิจการต้องแสดงฐานะการเงินอย่างน้อยสองงบ งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นอย่างน้อยสองงบ งบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหากอย่างน้อยสองงบ (ถ้ามีการนำเสนอ) งบกระแสเงินสดอย่างน้อยสองงบ งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นอย่างน้อยสองงบ และหมายเหตุประกอบงบการเงินที่เกี่ยวข้อง
- 38ข ในบางกรณี ข้อมูลเชิงพรรณนาในงบการเงินรอบระยะเวลาก่อน ๆ ยังต่อเนื่องเกี่ยวข้องกับรอบระยะเวลาปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น กิจการเปิดเผยรายละเอียดของข้อพิพาททางกฎหมายในรอบระยะเวลาปัจจุบัน โดยที่ผลของคดียังไม่มีความแน่นอน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาก่อนและผลของคดียังไม่สิ้นสุดในขณะนี้ ผู้ใช้งบการเงินได้รับประโยชน์จากการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความไม่แน่นอนที่มีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาก่อนและจากการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนที่ได้ดำเนินการในระหว่างรอบระยะเวลาเพื่อให้ความไม่แน่นอนนั้นหมดไป

ข้อมูลเปรียบเทียบเพิ่มเติม

- 38ค กิจการอาจแสดงข้อมูลเปรียบเทียบเพิ่มเติมจากข้อมูลเปรียบเทียบขั้นต่ำตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน トラบเท่าที่ข้อมูลได้รับการจัดทำให้เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ข้อมูลเปรียบเทียบนี้อาจประกอบด้วยงบการเงินจำนวนหนึ่งหรือมากกว่าตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 10 แต่ไม่จำเป็นต้องประกอบด้วยชุดของงบการเงินฉบับสมบูรณ์เมื่อเป็นไปตามกรณีเช่นว่านี้ กิจการต้องแสดงหมายเหตุประกอบงบการเงินที่เกี่ยวข้องกับงบเพิ่มเติมเหล่านั้น
- 38ง ตัวอย่างเช่น กิจการอาจนำเสนองบรอบระยะเวลาที่สามของงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (โดยนำเสนอรอบระยะเวลาปัจจุบัน รอบระยะเวลาก่อน และรอบระยะเวลาที่จะเปรียบเทียบเพิ่มเติมอีกหนึ่งรอบระยะเวลา) อย่างไรก็ตาม กิจการไม่จำเป็นต้องนำเสนองบรอบระยะเวลาที่สามของฐานะการเงิน งบกระแสเงินสดหรืองบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นเปรียบเทียบ (เช่น งบการเงินเปรียบเทียบเพิ่มเติม) ทั้งนี้ กิจการต้องแสดงหมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับข้อมูลเปรียบเทียบที่เกี่ยวข้องกับงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่นำเสนอเพิ่มเติม

39-40 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช่)

การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี การปรับงบการเงินย้อนหลัง หรือการจัดประเภทรายการใหม่

- 40ก กิจการต้องนำเสนอฐานะการเงิน ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อนเพิ่มเติมจากงบการเงินเปรียบเทียบขั้นต่ำตามย่อหน้าที่ 38ก ถ้า
- 40ก.1 กิจการนำนโยบายการบัญชีใหม่มาถือปฏิบัติย้อนหลัง ปรับย้อนหลังรายการในงบการเงิน หรือจัดประเภทรายการใหม่ในงบการเงิน และ

- 40ก.2 การนำนโยบายการบัญชีใหม่มาถือปฏิบัติย้อนหลัง การปรับงบการเงินย้อนหลัง หรือการจัดประเภทรายการใหม่มีผลกระทบต่อข้อมูลในงบฐานะการเงิน ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อน
- 40ข ตามที่ได้อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 40ก กิจการต้องแสดงงบฐานะการเงินจำนวนสามงบ ณ วันที่
- 40ข.1 สิ้นรอบระยะเวลาปัจจุบัน
- 40ข.2 สิ้นรอบระยะเวลาก่อน และ
- 40ข.3 เริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อน
- 40ค เมื่อกิจการต้องนำเสนองบฐานะการเงินเพิ่มเติมตามย่อหน้าที่ 40ก กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 41 ถึง 44 และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 อย่างไรก็ตาม กิจการไม่จำเป็นต้องแสดงหมายเหตุประกอบการเงินที่เกี่ยวข้องกับยอดยกมาในงบฐานะการเงิน ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อน
- 40ง วันที่ของยอดยกมาในงบฐานะการเงินต้องเป็นวันที่ ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อน โดยไม่คำนึงถึงว่างการเงินของกิจการจะแสดงข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับรอบระยะเวลาก่อน ๆ หรือไม่ (ตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 38ค)
- 41 หากกิจการมีการแก้ไขการนำเสนอหรือจัดประเภทรายการในงบการเงิน กิจการต้องจัดประเภทรายการของจำนวนที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ด้วย เว้นแต่การจัดประเภทใหม่ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ เมื่อมีการจัดประเภทรายการของจำนวนที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ กิจการต้องเปิดเผยทุกข้อดังต่อไปนี้ (รวมถึงยอด ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อน)
- 41.1 ธรรมชาติของการจัดประเภทใหม่
- 41.2 จำนวนเงินของแต่ละรายการหรือแต่ละประเภทที่ถูกจัดประเภทใหม่ และ
- 41.3 เหตุผลในการจัดประเภทใหม่
- 42 หากกิจการไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติที่จะจัดประเภทรายการของจำนวนที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ได้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อดังต่อไปนี้
- 42.1 เหตุผลที่ไม่สามารถจัดประเภทรายการใหม่ของจำนวนดังกล่าวได้ และ
- 42.2 ธรรมชาติของรายการปรับปรุงหากมีการจัดประเภทรายการใหม่
- 43 การทำให้ข้อมูลในงบการเงินแต่ละรอบระยะเวลาเปรียบเทียบกันได้ดียิ่งขึ้นจะมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้การเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประเมินแนวโน้มของข้อมูลทางการเงินเพื่อการคาดการณ์ ในบางสถานการณ์กิจการไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติที่จะนำข้อมูลรอบระยะเวลาก่อนมาจัดประเภทใหม่เพื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลในรอบระยะเวลาปัจจุบันได้ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจไม่ได้เก็บข้อมูลในรอบระยะเวลาก่อนในลักษณะที่ทำให้กิจการสามารถจัดประเภทรายการใหม่ได้ และอาจไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติที่จะสร้างตัวเลขขึ้นมาใหม่ได้
- 44 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 ได้กำหนดวิธีการปรับปรุงข้อมูลเปรียบเทียบเมื่อกิจการเปลี่ยนนโยบายการบัญชี หรือแก้ไขข้อผิดพลาด

ความสม่ำเสมอในการนำเสนอ

- 45 กิจการต้องนำเสนอและจัดประเภทรายการในงบการเงินในลักษณะเดียวกันในทุกกรอบระยะเวลา ยกเว้นกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้
- 45.1 ภายหลังจากเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในธรรมชาติการดำเนินงานของกิจการ หรือการทบทวนงบการเงินแล้วเป็นที่ชัดเจนว่าการนำเสนอและการจัดประเภทรายการในงบการเงินแบบใหม่จะทำให้การนำเสนอของงบการเงินมีความเหมาะสมยิ่งขึ้นโดยคำนึงถึงเกณฑ์การเลือกใช้และการปฏิบัติตามนโยบายการบัญชีที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 หรือ
- 45.2 มาตรฐานการรายงานทางการเงินกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงการนำเสนอของงบการเงิน
- 46 ตัวอย่างเช่น การซื้อหรือขายกิจการที่มีนัยสำคัญหรือการทบทวนการนำเสนอของงบการเงินของกิจการ อาจชี้ให้เห็นว่างบการเงินนั้นจำเป็นต้องแสดงรายการแตกต่างไปจากเดิม กิจการเปลี่ยนแปลงการนำเสนอของงบการเงินได้ก็ต่อเมื่อการนำเสนอที่เปลี่ยนไปนั้นให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้และมีความเกี่ยวข้องมากขึ้นกับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน และการนำเสนอในรูปแบบใหม่นั้นยังคงใช้ต่อไปเพื่อให้งบการเงินสามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการนำเสนอของงบการเงิน กิจการจัดประเภทข้อมูลที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ตามย่อหน้าที่ 41 และ 42

โครงสร้างและเนื้อหา

ความนำ

- 47 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลบางรายการในงบฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุน และกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น งบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก (ถ้ามีการนำเสนอ) และงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น และกำหนดให้เปิดเผยข้อมูลรายการอื่นๆ ในงบการเงินดังกล่าวหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 เรื่อง งบกระแสเงินสด ได้กำหนดเรื่องเกี่ยวกับการนำเสนอข้อมูลกระแสเงินสด
- 48 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้บางครั้งใช้คำว่า “การเปิดเผย” ในความหมายกว้าง โดยมีความหมายครอบคลุมถึงรายการที่นำเสนอในงบการเงิน การเปิดเผยข้อมูลยังได้มีการกำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นๆ เว้นแต่มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นๆ มีข้อกำหนดเฉพาะไว้เป็นอย่างอื่น การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจจะทำไว้ในงบการเงิน

การระบุชื่องบการเงิน

- 49 กิจการต้องระบุชื่องบการเงินไว้อย่างชัดเจนและแยกออกจากข้อมูลอื่นที่นำเสนออยู่ในเอกสารเผยแพร่ชุดเดียวกัน
- 50 มาตรฐานการรายงานทางการเงินจะถือปฏิบัติกับงบการเงินเท่านั้น โดยไม่ถือปฏิบัติกับข้อมูลอื่นที่นำเสนอในรายงานประจำปี เอกสารที่ยื่นตามข้อบังคับหรือเอกสารอื่น ดังนั้น จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ใช้งบการเงินสามารถแยกข้อมูลที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินออกจากข้อมูลอื่นที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินแต่ไม่ได้จัดทำขึ้นตามข้อกำหนดเหล่านั้น
- 51 กิจการต้องระบุชื่อส่วนประกอบของงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินแต่ละส่วนอย่างชัดเจน และยังต้องแสดงข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้อย่างเด่นชัด ซึ่งจะแสดงซ้ำกันได้ถ้าการแสดงซ้ำนั้นทำให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง
- 51.1 ชื่อของกิจการที่เสนอรายงานหรือวิธีการอื่นที่เป็นการระบุและการเปลี่ยนแปลงในข้อมูลดังกล่าวจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานก่อน
 - 51.2 การระบุว่างบการเงินนั้นเป็นงบการเงินเฉพาะกิจการหรือเป็นงบการเงินของกลุ่มกิจการ
 - 51.3 วันที่สิ้นรอบระยะเวลารายงานหรือรอบระยะเวลาที่ครอบคลุมงบการเงินหรือหมายเหตุประกอบงบการเงิน
 - 51.4 สกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 และ
 - 51.5 จำนวนหลักที่ใช้ในการแสดงจำนวนเงินในงบการเงิน
- 52 ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 51 สามารถปฏิบัติได้โดยการแสดงหัวเรื่องของหน้างบการเงิน หมายเหตุประกอบงบการเงิน หัวเรื่องย่อของสมุด และอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน กิจการต้องใช้วิจรรย์ญาณในการตัดสินใจว่าวิธีการใดเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะนำเสนอข้อมูลดังกล่าว ตัวอย่างเช่น งบการเงินที่นำเสนอผ่านระบบคอมพิวเตอร์มักไม่แสดงข้อมูลแยกเป็นแต่ละหน้า ดังนั้น กิจการจึงแสดงรายการต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น เพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลที่รวมอยู่ในงบการเงินสามารถเข้าใจได้
- 53 กิจการมักแสดงจำนวนเงินไว้เป็นหลักพันหรือหลักล้านตามสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงิน เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าใจงบการเงินได้ดีขึ้น กิจการสามารถทำเช่นนั้นได้ตราบใดที่กิจการได้เปิดเผยถึงระดับของการปัดเศษและการปัดเศษดังกล่าวไม่เป็นการตัดทอนข้อมูลที่มีสาระสำคัญ

งบฐานะการเงิน

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบฐานะการเงิน

- 54 งบฐานะการเงินต้องมีรายการที่แสดงจำนวนเงินทุกข้อดังต่อไปนี้
- 54.1 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด
 - 54.2 ลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น
 - 54.3 สินค้าคงเหลือ
 - 54.4 สินทรัพย์ชีวภาพ ภายในขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง *เกษตรกรรม*
 - 54.5 เงินลงทุนซึ่งบันทึกโดยใช้วิธีส่วนได้เสีย
 - 54.5ก พอร์ตโฟลิโอของสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ที่เป็นสินทรัพย์ซึ่งแตกยอดตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 78 ของ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
 - 54.6 สินทรัพย์ทางการเงิน (ไม่รวมจำนวนเงินที่แสดงในข้อ 54.1 54.2 และ 54.5)
 - 54.7 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน
 - 54.8 อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน
 - 54.9 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
 - 54.10 ยอดรวมของสินทรัพย์ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายและสินทรัพย์ที่รวมอยู่ในกลุ่มสินทรัพย์ที่จะจำหน่ายซึ่งจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 เรื่อง *สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก*
 - 54.11 เจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่น
 - 54.12 ประมาณการหนี้สิน
 - 54.12ก พอร์ตโฟลิโอของสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ที่เป็นหนี้สินซึ่งแตกยอดตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 78 ของ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
 - 54.13 หนี้สินทางการเงิน (ไม่รวมจำนวนเงินที่แสดงในข้อ 54.11 และ 54.12)
 - 54.14 หนี้สินและสินทรัพย์ภาษีเงินได้สำหรับงวดปัจจุบันตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง *ภาษีเงินได้*
 - 54.15 หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีและสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12
 - 54.16 หนี้สินที่รวมในกลุ่มสินทรัพย์ที่จะจำหน่ายที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5
 - 54.17 ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่แสดงในส่วนของผู้ถือหุ้น และ

- 54.18 ทุนที่ออกจำหน่าย และสำรองต่าง ๆ ที่จัดสรรให้แก่ผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่
- 55 กิจการต้องแสดงรายการแต่ละรายการ (รวมถึงการแยกแสดงรายการที่ระบุในย่อหน้าที่ 54) หัวข้อเรื่อง และยอดรวมย่อยในงบฐานะการเงินเพิ่มเติม ถ้าหากการแสดงรายการในลักษณะดังกล่าวช่วยให้เกิดความเข้าใจในงบฐานะการเงินของกิจการ
- 55ก เมื่อกิจการแสดงยอดรวมย่อยตามย่อหน้าที่ 55 ยอดรวมย่อยดังกล่าวต้อง
- 55ก.1 ประกอบด้วยรายการที่เป็นจำนวนเงินที่รับรู้และวัดมูลค่าเป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
- 55ก.2 แสดงและกำหนดชื่อในลักษณะที่ทำให้รายการที่เป็นยอดรวมย่อยดังกล่าวมีความชัดเจนและสามารถเข้าใจได้
- 55ก.3 มีความสม่ำเสมอในแต่ละรอบระยะเวลาที่รายงานเป็นไปตามย่อหน้าที่ 45 และ
- 55ก.4 ไม่แสดงให้เด่นชัดไปกว่ายอดรวมย่อยและยอดรวมที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับงบฐานะการเงิน
- 56 เมื่อกิจการแยกแสดงการจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สินในงบฐานะการเงินเป็นรายการหมุนเวียนและไม่หมุนเวียน กิจการต้องไม่จัดประเภทรายการสินทรัพย์ (หนี้สิน) ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีเป็นสินทรัพย์ (หนี้สิน) หมุนเวียน
- 57 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้กำหนดลำดับหรือรูปแบบของการแสดงรายการ รายการต่าง ๆ ตามย่อหน้าที่ 54 เป็นเพียงการกำหนดไว้อย่างง่ายตามธรรมชาติและหน้าที่ที่มีความแตกต่างเพียงพอที่จะรองรับการแยกแสดงแต่ละรายการในงบฐานะการเงิน นอกจากนี้
- 57.1 รายการแต่ละบรรทัดควรมีการแยกแสดง หากขนาด ธรรมชาติ หรือหน้าที่ของแต่ละรายการหรือผลรวมของรายการที่คล้ายคลึงกันนั้น มีประโยชน์ต่อความเข้าใจเกี่ยวกับฐานะการเงินของกิจการ และ
- 57.2 คำอธิบายและการเรียงลำดับการแสดงรายการหรือผลรวมของรายการที่คล้ายคลึงกัน อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามธรรมชาติและรายการของกิจการ เพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในงบฐานะการเงินของกิจการ ตัวอย่างเช่น สถาบันการเงินอาจเปลี่ยนแปลงคำอธิบายรายการข้างต้นเพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันการเงิน
- 58 การใช้วิจารณ์ว่ารายการใดที่แยกแสดงเพิ่มเติมให้พิจารณาโดยถือเกณฑ์ดังนี้
- 58.1 ธรรมชาติและสภาพคล่องของสินทรัพย์
- 58.2 การใช้งานของสินทรัพย์ภายในกิจการ และ
- 58.3 จำนวนเงิน ธรรมชาติ และจังหวะเวลาของหนี้สิน
- 59 การใช้เกณฑ์วัดมูลค่าที่ต่างกันสำหรับสินทรัพย์ต่างประเภทกันเป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นว่าสินทรัพย์นั้นมีธรรมชาติและหน้าที่ต่างกัน ดังนั้น กิจการจึงแสดงสินทรัพย์แต่ละรายการนั้นแยกจากกัน ตัวอย่างเช่น สินทรัพย์แต่ละประเภทในกลุ่มที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ สามารถแสดงในราคาทุนหรือราคาที่เป็นใหม่ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16

ความแตกต่างระหว่างรายการหมุนเวียนกับรายการไม่หมุนเวียน

- 60 กิจการต้องแสดงสินทรัพย์หมุนเวียนและไม่หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนและไม่หมุนเวียน โดยจัดประเภทรายการแยกจากกันในงบฐานะการเงินตามข้อกำหนดของย่อหน้าที่ 66 ถึง 76ข เว้นแต่การแสดงรายการตามสภาพคล่องจะให้ข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือและมีความเกี่ยวข้องมากกว่า หากปฏิบัติตามข้อยกเว้นนี้ กิจการต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดตามลำดับของสภาพคล่อง
- 61 ไม่ว่าสินทรัพย์และหนี้สินจะนำเสนอไว้ด้วยวิธีใดก็ตาม กิจการต้องเปิดเผยจำนวนที่คาดว่าจะได้รับคืนหรือจ่ายชำระในระยะเวลาเกินกว่า 12 เดือน สำหรับรายการสินทรัพย์และหนี้สิน แต่ละบรรทัดซึ่งได้รวมยอดคงเหลือส่วนที่คาดว่าจะได้รับคืนหรือจ่ายชำระดังนี้
- 61.1 ไม่เกิน 12 เดือน นับจากรอบระยะเวลารายงาน และ
- 61.2 เกินกว่า 12 เดือน นับจากรอบระยะเวลารายงาน
- 62 หากกิจการขายสินค้าหรือบริการซึ่งมีรอบระยะเวลาการดำเนินงานที่ระบุได้อย่างชัดเจน การจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สินออกเป็นรายการหมุนเวียนและไม่หมุนเวียนไว้ในงบฐานะการเงินจะให้ข้อมูลที่ประโยชน์ โดยการแยกสินทรัพย์สุทธิที่กิจการใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนอย่างต่อเนื่องออกจากสินทรัพย์สุทธิที่กิจการใช้ในการดำเนินงานระยะยาว การจัดประเภทในลักษณะนี้ทำให้สินทรัพย์ที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์ในรอบระยะเวลาการดำเนินงานปัจจุบัน และหนี้สินที่จะถึงกำหนดชำระภายในช่วงเวลาเดียวกันนั้นแสดงไว้อย่างเด่นชัด
- 63 กิจการบางประเภท เช่น สถาบันการเงิน การแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามลำดับสภาพคล่องของแต่ละรายการไม่ว่าจะเรียงจากมากไปหาน้อยหรือน้อยไปหามาก จะให้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและเกี่ยวข้องได้ดีกว่าการแสดงเป็นรายการหมุนเวียนและไม่หมุนเวียน เนื่องจากกิจการดังกล่าวไม่ได้ขายสินค้าหรือบริการภายในรอบระยะเวลาการดำเนินงานที่ระบุได้อย่างชัดเจน
- 64 ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 60 อนุญาตให้กิจการที่มีการประกอบกิจการหลากหลายสามารถแสดงสินทรัพย์และหนี้สินบางส่วนโดยใช้เกณฑ์รายการหมุนเวียนและรายการไม่หมุนเวียนควบคู่กับเกณฑ์การแสดงอื่นตามลำดับสภาพคล่องก็ได้ หากการแสดงควบคู่กันให้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและมีความเกี่ยวข้องมากกว่า
- 65 ข้อมูลเกี่ยวกับวันที่คาดว่าจะกิจการจะได้รับชำระจากสินทรัพย์และจะชำระคืนหนี้สินเป็นประโยชน์ในการประเมินสภาพคล่องและความสามารถในการชำระหนี้ของกิจการ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับวันครบกำหนดของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน สินทรัพย์ทางการเงิน รวมถึงลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น และหนี้สินทางการเงิน รวมถึงเจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่น ข้อมูลเกี่ยวกับวันที่กิจการคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวเงิน เช่น สินค้าคงเหลือ หรือวันที่กิจการจะชำระหนี้สิน เช่น ประมาณการหนี้สิน ถือเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ ไม่ว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้นจะแสดงเป็นรายการหมุนเวียนหรือรายการไม่หมุนเวียนก็ตาม

ตัวอย่างเช่น กิจการเปิดเผยข้อมูลของมูลค่าของสินค้าคงเหลือส่วนที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์ ในระยะเวลาเกินกว่า 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน

สินทรัพย์หมุนเวียน

66 กิจการต้องจัดประเภทสินทรัพย์เป็นสินทรัพย์หมุนเวียนเมื่อสินทรัพย์นั้น เป็นไปตามเงื่อนไข ข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้

- 66.1 คาดว่าจะได้รับประโยชน์ หรือตั้งใจสำหรับขายหรือใช้ภายในรอบระยะเวลา การดำเนินงานตามปกติของกิจการ
- 66.2 ถือสินทรัพย์โดยมีวัตถุประสงค์หลัก ถือไว้เพื่อค้า
- 66.3 คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์ภายใน 12 เดือนหลังจากรอบระยะเวลา รายงาน หรือ
- 66.4 สินทรัพย์ที่เป็นเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสด (ตามที่ได้นิยามไว้ในมาตรฐาน การบัญชี ฉบับที่ 7) และไม่มีข้อจำกัดในการแลกเปลี่ยนหรือการใช้ชำระหนี้สิน ภายในระยะเวลาอย่างน้อย 12 เดือนหลังจากรอบระยะเวลารายงาน

กิจการต้องจัดประเภทสินทรัพย์ที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขข้างต้นเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน

67 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ใช้คำว่า “ไม่หมุนเวียน” ให้หมายรวมถึง สินทรัพย์มีตัวตน สินทรัพย์ ไม่มีตัวตน และสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งมีธรรมชาติที่เป็นระยะยาว และมีได้มีข้อห้ามในการใช้ คำอธิบายอื่นหากคำที่เลือกใช้แทนนั้นยังคงมีความหมายชัดเจน

68 รอบระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการ หมายถึง ระยะเวลาที่เริ่มตั้งแต่ซื้อสินทรัพย์มาเพื่อใช้ในการดำเนินงาน จนกระทั่งได้รับเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสด หากไม่สามารถระบุรอบ ระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการได้อย่างชัดเจนให้ถือว่ารอบระยะเวลาการดำเนินงาน มีระยะเวลา 12 เดือน สินทรัพย์หมุนเวียนหมายถึง สินทรัพย์ต่าง ๆ (เช่น สินค้าคงเหลือ และ ลูกหนี้การค้า) ที่ขาย ใช้ไป หรือให้ประโยชน์ภายในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติ ถึงแม้กิจการไม่คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์เหล่านั้นภายใน 12 เดือนนับจาก รอบระยะเวลารายงานก็ตาม สินทรัพย์หมุนเวียนยังรวมถึงสินทรัพย์ที่ถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์ เบื้องต้นเพื่อมีไว้เพื่อค้า (ตัวอย่างรวมถึงสินทรัพย์ทางการเงินบางรายการที่เป็นไปตามคำนิยาม ของการถือไว้เพื่อค้า ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) และส่วนของสินทรัพย์ ทางการเงินที่ไม่หมุนเวียนที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี

หนี้สินหมุนเวียน

69 กิจการต้องจัดประเภทหนี้สินเป็นรายการหมุนเวียนเมื่อ

- 69.1 กิจการคาดว่าจะชำระหนี้สินภายในวงจรการดำเนินงานตามปกติของกิจการ

- 69.2 กิจการถือหนี้สินไว้โดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้นคือมีไว้เพื่อค่า
- 69.3 หนี้สินถึงกำหนดชำระภายใน 12 เดือนภายหลังรอบระยะเวลารายงาน หรือ
- 69.4 ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการไม่มีสิทธิที่จะเลื่อนการชำระหนี้ออกไปอย่างน้อย 12 เดือนภายหลังรอบระยะเวลารายงาน

กิจการต้องจัดประเภทหนี้สินอื่นทั้งหมดเป็นหนี้สินไม่หมุนเวียน

รอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติ (ย่อหน้าที่ 69.1)

- 70 หนี้สินหมุนเวียนบางประเภท เช่น เจ้าหนี้การค้า รายการคงค้างบางรายการที่เกี่ยวกับพนักงาน และต้นทุนดำเนินงานอื่น เป็นส่วนหนึ่งของเงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติของกิจการ กิจการจัดประเภทรายการดังกล่าวเป็นหนี้สินหมุนเวียน แม้ว่าจะครบกำหนดชำระเกินกว่า 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน รอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกตินี้ให้ถือปฏิบัติเหมือนกันกับการจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สินของกิจการ สำหรับกรณีที่กิจการไม่สามารถระบุรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติได้อย่างชัดเจนให้ถือว่ารอบระยะเวลาการดำเนินงานมีระยะเวลา 12 เดือน

การถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้นคือมีไว้เพื่อค่า (ย่อหน้าที่ 69.2) หรือถึงกำหนดชำระภายใน 12 เดือน (ย่อหน้าที่ 69.3)

- 71 หนี้สินหมุนเวียนอื่นเป็นหนี้สินที่การชำระไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติ แต่มีกำหนดชำระภายใน 12 เดือนภายหลังรอบระยะเวลารายงาน หรือถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้นคือมีไว้เพื่อค่า ตัวอย่างเช่น หนี้สินทางการเงินบางประเภทที่เป็นไปตามคำนิยามของการถือไว้เพื่อค่าตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร และส่วนของหนี้สินทางการเงินไม่หมุนเวียนที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี เงินปันผลค้างจ่าย ภาษีเงินได้ค้างจ่าย และเจ้าหนี้อื่นที่ไม่ใช่เจ้าหนี้การค้า สำหรับหนี้สินทางการเงินซึ่งเป็นการจัดหาเงินระยะยาว (นั่นคือมิได้เป็นส่วนหนึ่งของเงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติของกิจการ) และยังไม่ครบกำหนดชำระภายใน 12 เดือนภายหลังรอบระยะเวลารายงานให้ถือเป็นหนี้สินไม่หมุนเวียนที่ต้องปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 72ก ถึง 75
- 72 กิจการจัดประเภทหนี้สินทางการเงินที่จะครบกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงานเป็นหนี้สินหมุนเวียน ถึงแม้ว่าหนี้สินนั้นเป็นไปตามข้อกำหนดทุกข้อดังต่อไปนี้
 - 72.1 เงื่อนไขเดิมในการชำระหนี้สินจะมีระยะเวลาเกินกว่า 12 เดือน และ

72.2 มีข้อตกลงที่จะชำระหนี้โดยการก่อกำหนดหนี้สินระยะยาวใหม่หรือวางกำหนดเวลาการจ่ายเงินใหม่ให้เป็นหนี้สินระยะยาว ซึ่งข้อตกลงดังกล่าวจัดทำเสร็จสมบูรณ์ภายหลังจากระยะเวลารายงานและก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน

สิทธิที่จะเลื่อนการชำระออกไปอย่างน้อย 12 เดือน (ย่อหน้าที่ 69.4)

- 72ก สิทธิของกิจการที่จะเลื่อนการชำระหนี้ออกไปอย่างน้อย 12 เดือนภายหลังจากระยะเวลารายงานต้องมีเนื้อหาสาระ และต้องมีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานตามตัวอย่างในย่อหน้าที่ 72ข ถึง 75
- 72ข สิทธิของกิจการที่จะเลื่อนการชำระหนี้ที่เกิดขึ้นจากข้อตกลงการกู้ยืมออกไปอย่างน้อย 12 เดือนภายหลังจากระยะเวลารายงานอาจขึ้นอยู่กับกิจการต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในข้อตกลงการกู้ยืมนั้น (ต่อไปนี้เรียกว่า “การดำรงสถานะ”) เพื่อวัตถุประสงค์ของการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 69.4 การดำรงสถานะนั้น
- 72ข.1 ส่งผลให้สิทธินั้นมีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานหรือไม่ ตามตัวอย่างในย่อหน้าที่ 74 ถึง 75 หากกิจการถูกกำหนดให้ปฏิบัติตามการดำรงสถานะ ณ หรือก่อนวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน การดำรงสถานะนั้นส่งผลให้สิทธินั้นมีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานหรือไม่ แม้ว่าการปฏิบัติตามการดำรงสถานะจะถูกประเมินภายหลังจากระยะเวลารายงานเท่านั้น (ตัวอย่างเช่น การดำรงสถานะที่อิงกับฐานะการเงินของกิจการ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน แต่ถูกประเมินการปฏิบัติตามภายหลังจากระยะเวลารายงานเท่านั้น)
- 72ข.2 ไม่ส่งผลให้สิทธินั้นมีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานหรือไม่ หากกิจการถูกกำหนดให้ปฏิบัติตามการดำรงสถานะภายหลังจากระยะเวลารายงานเท่านั้น (ตัวอย่างเช่น การดำรงสถานะที่อิงกับฐานะการเงิน 6 เดือนของกิจการภายหลังจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน)
- 73 สำหรับวงเงินการกู้ยืมที่มีอยู่ หากกิจการมีสิทธิ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานในการดำเนินการต่ออายุภาระผูกพันออกไปอย่างน้อย 12 เดือนภายหลังจากระยะเวลารายงาน ภาระผูกพันนั้นจัดประเภทเป็นรายการไม่หมุนเวียนมิเช่นนั้นแล้วภาระผูกพันดังกล่าวจะมีกำหนดชำระภายในระยะเวลาสั้นกว่า 12 เดือน หากกิจการไม่มีสิทธินั้น กิจการไม่ต้องพิจารณาความเป็นไปได้ที่จะชำระภาระผูกพันนั้นด้วยการก่อกำหนดหนี้สินใหม่เลยและให้จัดประเภทภาระผูกพันนั้นเป็นรายการหมุนเวียน
- 74 เมื่อกิจการละเมิดการดำรงสถานะของข้อตกลงเงินกู้ยืมระยะยาว ณ หรือก่อนวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ซึ่งเป็นผลให้หนี้สินนั้นกลายเป็นหนี้สินที่จ่ายคืนเมื่อทวงถาม กิจการจัดประเภทหนี้สินนั้นเป็นหนี้สินหมุนเวียน แม้ว่าภายหลังจากระยะเวลารายงานและก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน ผู้ให้กู้ตกลงที่จะไม่เรียกคืนหนี้สินนั้นทั้งที่ได้มีการละเมิดข้อตกลง

- กิจการจัดประเภทหนี้สินนี้เป็นหนี้สินหมุนเวียน เนื่องจาก ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการไม่มีสิทธิที่จะเลื่อนการชำระออกไปอย่างน้อย 12 เดือนนับจากวันที่ดังกล่าว
- 75 อย่างไรก็ตาม หากภายในวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานผู้ให้กู้ตกลงที่จะผ่อนผันหนี้ให้เป็นเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับจากสิ้นรอบระยะเวลารายงาน เพื่อให้กิจการดำเนินการแก้ไขการละเมิดเงื่อนไข ซึ่งภายในช่วงระยะเวลาดังกล่าวผู้ให้กู้จะไม่สามารถเรียกร้องให้จ่ายชำระหนี้คืนในทันที กิจการจัดประเภทหนี้สินนี้เป็นหนี้สินไม่หมุนเวียน
- 75ก ความเป็นไปได้ที่กิจการจะใช้สิทธิที่จะเลื่อนการชำระหนี้ออกไปอย่างน้อย 12 เดือนนับจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานไม่ส่งผลกระทบต่อการจัดประเภทรายการหนี้สิน หากหนี้สินนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ในย่อหน้าที่ 69 สำหรับการจัดประเภทรายการเป็นหนี้สินไม่หมุนเวียน หนี้สินนั้นจะถูกจัดประเภทเป็นรายการไม่หมุนเวียนแม้ว่าฝ่ายบริหารจะตั้งใจหรือคาดว่ากิจการจะชำระหนี้สินภายใน 12 เดือนภายหลังรอบระยะเวลารายงาน หรือแม้ว่ากิจการได้ชำระหนี้สินระหว่างวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานและวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็ นสถานการณ์ใด กิจการอาจจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับจังหวะเวลาในการชำระเพื่อให้ผู้ใช้ งบการเงินเข้าใจถึงผลกระทบของหนี้สินที่มีต่อฐานะการเงินของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ 17.3 และ 76.4)
- 76 หากมีเหตุการณ์ดังต่อไปนี้เกิดขึ้นระหว่างวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานและวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน เหตุการณ์ดังกล่าวถือเป็นเหตุการณ์ที่ไม่ต้องปรับปรุงงบการเงิน แต่ต้องเปิดเผย ข้อมูลตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 10 เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลา รายงาน
- 76.1 การก่อหนี้สินระยะยาวใหม่เพื่อชดใช้หนี้เก่าที่จัดประเภทเป็นรายการหมุนเวียน (ดูย่อหน้าที่ 72)
- 76.2 การแก้ไขให้ถูกต้องซึ่งการละเมิดข้อตกลงเงินกู้ยืมระยะยาวที่จัดประเภทเป็นรายการ หมุนเวียน (ดูย่อหน้าที่ 74)
- 76.3 ผู้ให้กู้ผ่อนผันหนี้เพื่อให้กิจการดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องซึ่งการละเมิดข้อตกลง เงินกู้ยืมระยะยาว ที่จัดประเภทเป็นรายการหมุนเวียน (ดูย่อหน้าที่ 75) และ
- 76.4 การชำระหนี้สินที่จัดประเภทเป็นรายการไม่หมุนเวียน (ดูย่อหน้าที่ 75ก)
- 76สก ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 69 ถึง 75 กิจการอาจจัดประเภทหนี้สินที่เกิดขึ้นจากข้อตกลง เงินกู้ยืมเป็นรายการไม่หมุนเวียนเมื่อสิทธิของกิจการที่จะเลื่อนการชำระหนี้เหล่านั้นขึ้นอยู่กับ การปฏิบัติตามการดำรงสถานะของกิจการภายใน 12 เดือนภายหลังรอบระยะเวลารายงาน (ดูย่อหน้าที่ 72ข.2) ในสถานการณ์นั้น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุเพื่อให้ผู้ใช้ งบการเงินเข้าใจถึงความเสี่ยงที่หนี้สินนั้นอาจต้องชำระคืนภายใน 12 เดือนภายหลังรอบ ระยะเวลารายงาน ซึ่งรวมถึง
- 76สก.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการดำรงสถานะ (รวมถึงธรรมชาติของการดำรงสถานะ และเวลา ที่กิจการถูกกำหนดให้ปฏิบัติตามการดำรงสถานะ) และมูลค่าตามบัญชีของหนี้สิน ที่เกี่ยวข้อง

76สก.2 ข้อเท็จจริงและสถานการณ์ (ถ้ามี) ที่บ่งชี้ว่ากิจการอาจมีความยากลำบากในการปฏิบัติตามการดำรงสถานะ ตัวอย่างเช่น กิจการได้กระทำการระหว่างหรือภายหลังรอบระยะเวลารายงานเพื่อหลีกเลี่ยงหรือบรรเทาการละเมิดที่อาจจะเกิดขึ้น ข้อเท็จจริงและสถานการณ์เหล่านั้นรวมถึงกรณีที่หากได้มีการประเมินการปฏิบัติตามการดำรงสถานะโดยอิงกับสถานการณ์ของกิจการ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานแล้ว กิจการจะมีได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขสัญญา

การชำระ (ย่อหน้าที่ 69.1 69.3 และ 69.4)

76ก เพื่อวัตถุประสงค์ของการจัดประเภทหนี้สินเป็นรายการหมุนเวียนหรือไม่หมุนเวียน การชำระหมายถึงการโอนไปให้ผู้สัญญาอันจะส่งผลให้หนี้สินนั้นสิ้นสุดลง การโอนสามารถเป็น

76ก.1 เงินสด หรือทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่น ตัวอย่างเช่น สินค้าหรือบริการ หรือ

76ก.2 ตราสารทุนของกิจการเอง เว้นแต่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 76ข

76ข เมื่อผู้สัญญามีสิทธิเลือก เงื่อนไขของหนี้สินที่ให้การชำระด้วยการโอนตราสารทุนของกิจการเองไม่มีผลต่อการจัดประเภทเป็นรายการหมุนเวียนหรือไม่หมุนเวียน หากถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน ให้กิจการจัดประเภทสิทธิเลือกเป็นตราสารทุนและรับรู้เป็นองค์ประกอบที่เป็นส่วนของเจ้าของของเครื่องมือทางการเงินแบบผสมโดยแยกต่างหากจากหนี้สิน

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบฐานะการเงินหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

77 กิจการต้องเปิดเผยการจัดประเภทรายการย่อยในงบฐานะการเงินหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงินของรายการที่นำเสนอในงบการเงิน โดยจัดประเภทให้เหมาะสมกับการดำเนินงานของกิจการ

78 รายละเอียดที่แสดงในการจัดประเภทย่อยขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ขนาด ธรรมชาติ และหน้าที่ของจำนวนที่เกี่ยวข้องนั้น กิจการยังใช้ปัจจัยที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 58 ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดประเภทย่อย ซึ่งการเปิดเผยรายการแต่ละรายการจะมีความแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น

78.1 รายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ให้แยกแสดงแต่ละประเภทตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16

78.2 ลูกหนี้ ให้แยกแสดงเป็นลูกหนี้การค้า ลูกหนี้บุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า และลูกหนี้อื่น

- 78.3 สินค้าคงเหลือ ให้แยกแสดงแต่ละประเภทตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 เรื่อง สินค้าคงเหลือ เช่น สินค้าซื้อมาเพื่อขาย วัสดุการผลิต วัตถุดิบ สินค้าระหว่างผลิต และสินค้าสำเร็จรูป
- 78.4 ประมาณการหนี้สิน ให้แยกแสดงเป็นประมาณการหนี้สินเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพนักงาน และประมาณการหนี้สินอื่น และ
- 78.5 ส่วนทุนของเจ้าของ และสำรองต่าง ๆ ให้แยกแสดงเป็นแต่ละรายการ เช่น ทุนที่ชำระแล้ว ส่วนเกินมูลค่าหุ้น และสำรองต่าง ๆ
- 79 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้ในงบฐานะการเงิน งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 79.1 สำหรับหุ้นทุนแต่ละประเภท
- 79.1.1 จำนวนหุ้นที่จดทะเบียน
- 79.1.2 จำนวนหุ้นที่ออกจำหน่ายและชำระเต็มมูลค่า และจำนวนหุ้นที่ออกจำหน่ายแต่ยังชำระไม่เต็มมูลค่า
- 79.1.3 ราคาที่ตราไว้ต่อหุ้น หรือเปิดเผยว่าหุ้นไม่มีราคาตราไว้
- 79.1.4 รายการกระทบยอดของจำนวนหุ้นที่ถือโดยบุคคลภายนอก ณ วันเริ่มต้น และวันสิ้นรอบระยะเวลา
- 79.1.5 สิทธิ บุริมสิทธิ และข้อจำกัดของหุ้นทุนแต่ละประเภท ซึ่งรวมถึงข้อจำกัดในการจ่ายปันผลและการจ่ายคืนทุน
- 79.1.6 หุ้นของกิจการที่ถือโดยกิจการหรือบริษัทย่อย หรือบริษัทร่วมของกิจการ และ
- 79.1.7 หุ้นที่สำรองไว้เพื่อออกให้ตามสิทธิหรือตามสัญญาการขายหุ้น พร้อมเงื่อนไขและจำนวนเงินที่เกี่ยวข้อง และ
- 79.2 คำอธิบายถึงธรรมชาติและวัตถุประสงค์ของสำรองแต่ละประเภทในส่วนของผู้ถือหุ้น
- 80 กิจการที่ไม่มีหุ้นทุน เช่น ห้างหุ้นส่วน หรือทรัสต์ ต้องเปิดเผยข้อมูลซึ่งเทียบเท่ากับข้อมูลที่กำหนดในย่อหน้าที่ 79.1 โดยให้แสดงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลาสำหรับแต่ละรายการในส่วนของผู้ถือหุ้น ตลอดจนสิทธิ บุริมสิทธิ และข้อจำกัดของส่วนได้เสียของผู้ถือหุ้นแต่ละประเภท
- 80ก ถ้ากิจการมีการจัดประเภทรายการใหม่ของรายการดังต่อไปนี้
- 80ก.1 เครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิขายคืนจัดประเภทเป็นตราสารทุน หรือ
- 80ก.2 เครื่องมือทางการเงินที่เพิ่มภาระผูกพันให้แก่กิจการในการที่จะส่งมอบสินทรัพย์สุทธิของกิจการตามสัดส่วนของหุ้น เฉพาะส่วนที่เปลี่ยนเป็นเงินสดได้ จัดประเภทเป็นตราสารทุน

โดยจัดประเภทระหว่างหนี้สินทางการเงินและส่วนของผู้ถือหุ้น กิจการต้องเปิดเผยจำนวนการจัดประเภทรายการใหม่ทั้งการจัดเข้าและการย้ายออกจากแต่ละประเภท (หนี้สินทางการเงินหรือส่วนของผู้ถือหุ้น) จังหวะเวลาและเหตุผลการจัดประเภทรายการใหม่นั้น

งบกำไรขาดทุนและงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

- 81 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 81ก งบกำไรขาดทุนและงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ) ต้องแสดงรายการเพิ่มเติมจากส่วนของกำไรหรือขาดทุนและงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ดังนี้
- 81ก.1 กำไรหรือขาดทุน
- 81ก.2 งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นรวม
- 81ก.3 งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับรอบระยะเวลา ซึ่งเป็นยอดรวมของกำไรหรือขาดทุนและงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
- ถ้ากิจการแสดงงบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก ส่วนของกำไรหรือขาดทุนต้องไม่แสดงในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
- 81ข กิจการต้องแสดงรายการต่อไปนี้ เพิ่มเติมจากส่วนของกำไรหรือขาดทุนและงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น เพื่อเป็นการจัดสรรส่วนของกำไรหรือขาดทุนและงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับรอบระยะเวลา
- 81ข.1 กำไรหรือขาดทุนสำหรับรอบระยะเวลาที่เป็นของ
- 81ข.1.1 ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม และ
- 81ข.1.2 ส่วนของผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่
- 81ข.2 งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับรอบระยะเวลาที่เป็นของ
- 81ข.2.1 ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม และ
- 81ข.2.2 ส่วนของผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่
- ถ้ากิจการแสดงกำไรหรือขาดทุนในงบกำไรขาดทุนที่แสดงแยกต่างหาก กิจการต้องนำเสนอข้อมูลตามย่อหน้า 81ข.1 ในงบดังกล่าว
- ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในส่วนของกำไรหรือขาดทุนหรือในงบกำไรขาดทุน
- 82 นอกเหนือจากรายการที่ต้องแสดงตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ส่วนของกำไรหรือขาดทุนหรืองบกำไรขาดทุนต้องแสดงรายการแต่ละบรรทัดพร้อมจำนวนเงินสำหรับรอบระยะเวลา สำหรับรายการดังต่อไปนี้
- 82.1 รายได้ โดยแยกแสดง
- 82.1.1 ดอกเบี้ยรับที่คำนวณโดยวิธีดอกเบี้ยที่แท้จริง และ
- 82.1.2 รายได้จากประกันภัย (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17)

- 82.1ก ผลกำไรและขาดทุนที่เกิดขึ้นจากการเลือกรับรู้รายการสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย
- 82.1ข ค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยจากสัญญาที่ออกภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17)
- 82.1ค รายได้หรือค่าใช้จ่ายจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17)
- 82.2 ต้นทุนทางการเงิน
- 82.2ก ผลขาดทุนจากการด้อยค่า (รวมถึงการกลับรายการผลกำไรหรือขาดทุนจากการด้อยค่า) ตามที่กำหนดในหมวดที่ 5.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
- 82.2ข รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยจากสัญญาที่ออกภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17)
- 82.2ค รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้(ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17)
- 82.3 ส่วนแบ่งกำไรหรือขาดทุนของบริษัทร่วมและการร่วมค้าที่ใช้วิธีส่วนได้เสีย
- 82.3ก ผลกำไรหรือขาดทุนที่เกิดขึ้นจากความแตกต่างระหว่างราคาทุนตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ทางการเงินที่เคยบันทึกไว้กับมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่จัดประเภทรายการใหม่ หากสินทรัพย์ทางการเงินถูกจัดประเภทรายการใหม่โดยเปลี่ยนประเภทจากการวัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายเป็นการวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน (ตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)
- 82.3ข ผลกำไรหรือขาดทุนสะสมที่เคยบันทึกในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นซึ่งถูกจัดประเภทใหม่ไปยังกำไรหรือขาดทุน หากสินทรัพย์ทางการเงินถูกจัดประเภทใหม่โดยเปลี่ยนประเภทจากการวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นเป็นการวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน
- 82.4 ค่าใช้จ่ายภาษี
- 82.5 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 82.5ก ยอดรวมของการดำเนินงานที่ยกเลิกซึ่งแสดงเป็นจำนวนเดียว (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5)
- 82.6-82.9 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช่)

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในส่วนของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

- 82ก กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นต้องแสดงรายการรายบรรทัดสำหรับจำนวนเงินสำหรับรอบระยะเวลา ดังต่อไปนี้

- 82ก.1 รายการของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (ไม่รวมจำนวนเงินที่แสดงในย่อหน้าที่ 82ก.2) โดยจัดประเภทตามธรรมชาติของรายการ และตามการจัดกลุ่มซึ่งมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น กำหนดไว้ว่า
- 82ก.1.1 จะไม่มีการจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนในภายหลัง และ
- 82ก.1.2 จะมีการจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนในภายหลังเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขที่เฉพาะเจาะจง
- 82ก.2 ส่วนแบ่งกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นของบริษัทร่วมและการร่วมค้าตามวิธีส่วนได้เสีย โดยแบ่งเป็นกลุ่มของรายการที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น กำหนดไว้ว่า
- 82ก.2.1 จะไม่มีการจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนในภายหลัง และ
- 82ก.2.2 จะมีการจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนในภายหลังเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขที่เฉพาะเจาะจง
- 83 – 84 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช่)
- 85 กิจการต้องแสดงรายการเพิ่มเติม (รวมถึงการแยกแสดงรายการที่ระบุในย่อหน้าที่ 82) หัวข้อเรื่อง และยอดรวมย่อยในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ถ้าการแสดงรายการเหล่านั้นทำให้มีประโยชน์ต่อความเข้าใจเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ
- 85ก เมื่อกิจการแสดงยอดรวมย่อยตามย่อหน้าที่ 85 ยอดรวมย่อยดังกล่าวต้อง
- 85ก.1 ประกอบด้วยรายการที่เป็นจำนวนเงินที่รับรู้และวัดมูลค่าเป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
- 85ก.2 แสดงและกำหนดชื่อในลักษณะที่ทำให้รายการที่เป็นยอดรวมย่อยดังกล่าวมีความชัดเจนและสามารถเข้าใจได้
- 85ก.3 มีความสม่ำเสมอกันในแต่ละรอบระยะเวลาที่รายงานเป็นไปตามย่อหน้าที่ 45 และ
- 85ก.4 ไม่แสดงให้เด่นชัดไปกว่ายอดรวมย่อยและยอดรวมที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับการแสดงกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
- 85ข กิจการต้องแสดงรายการในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ที่เป็นการกระทบยอดสำหรับยอดรวมย่อยตามย่อหน้าที่ 85 กับยอดรวมย่อยหรือยอดรวมที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับงบดังกล่าว
- 86 เนื่องจากผลกระทบจากกิจกรรมต่างๆ รายการ และเหตุการณ์อื่นๆ ของกิจการ มีความแตกต่างในเรื่องของความถี่ ความเป็นไปได้ที่จะเกิดผลกำไรหรือขาดทุน และความสามารถคาดการณ์ได้ การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของผลการดำเนินงานการเงินจะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเกิดความเข้าใจผลการดำเนินงานการเงินที่เกิดขึ้นและยังช่วยในการคาดหมายผลการดำเนินงานการเงินในอนาคตของกิจการ กิจการมีการแสดงรายการแต่ละบรรทัดเพิ่มเติม

ในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น และการแก้ไขคำอธิบายที่ใช้และจัดเรียงลำดับรายการใหม่ หากการกระทำดังกล่าวจำเป็นต่อการอธิบายองค์ประกอบของผลการดำเนินงานการเงิน โดยปัจจัยที่นำมาพิจารณารวมถึง ความมีสาระสำคัญ ธรรมชาติ และหน้าที่ของแต่ละรายการของรายได้และค่าใช้จ่าย ตัวอย่างเช่น สถาบันการเงินอาจมีการแก้ไขคำอธิบายเพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันการเงิน นอกจากนี้ รายการรายได้และค่าใช้จ่ายจะนำมาหักกลบกันไม่ได้ ยกเว้นจะเข้าตามเกณฑ์ในย่อหน้าที่ 32

- 87 กิจการต้องไม่แสดงรายการรายได้และค่าใช้จ่ายเป็นรายการพิเศษ ไม่ว่าจะแสดงในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

กำไรหรือขาดทุนสำหรับรอบระยะเวลา

- 88 กิจการต้องรับรู้รายการรายได้และค่าใช้จ่ายทุกรายการสำหรับรอบระยะเวลาในกำไรหรือขาดทุนเว้นแต่มาตรฐานการรายงานทางการเงินจะกำหนดหรืออนุญาตไว้เป็นอย่างอื่น

- 89 มาตรฐานการรายงานทางการเงินบางฉบับระบุสถานการณ์ที่กิจการสามารถรับรู้รายการนอกกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลาปัจจุบัน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 ระบุสถานการณ์ 2 สถานการณ์ คือ การแก้ไขข้อผิดพลาด และผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ๆ กำหนดหรืออนุญาตให้องค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่เข้าเกณฑ์ตามคำนิยามของรายได้หรือค่าใช้จ่ายในกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน แยกออกจากกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 7)

กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับรอบระยะเวลา

- 90 กิจการต้องเปิดเผยจำนวนของภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับแต่ละองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น รวมถึงการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ ไม่ว่าจะเป็นในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น หรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- 91 กิจการอาจแสดงรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

91.1 แสดงยอดสุทธิจากผลกระทบทางภาษีที่เกี่ยวข้อง หรือ

91.2 แสดงยอดก่อนหักผลกระทบทางภาษีที่เกี่ยวข้อง พร้อมแสดงยอดที่เป็นยอดรวมภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับรายการนั้น

ถ้ากิจการเลือกที่จะปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 91.2 กิจการต้องปันส่วนภาษีระหว่างรายการที่อาจถูกจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนในภายหลัง และรายการที่จะไม่ถูกจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนในภายหลัง

- 92 กิจการต้องเปิดเผยการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

- 93 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ๆ ระบุว่าเมื่อใดจำนวนที่เคยรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นจะจัดประเภทใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุน และการจัดประเภทดังกล่าวจะทำได้หรือไม่

การจัดประเภทดังกล่าวได้ถูกอ้างอิงไว้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ว่าเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ โดยการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ รวมถึงองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในรอบระยะเวลาที่เกี่ยวข้องซึ่งมีการจัดประเภทใหม่เข้าไปในกำไรหรือขาดทุน ซึ่งจำนวนดังกล่าวอาจถูกรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น เป็นกำไรที่ยังไม่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาปัจจุบันหรือรอบระยะเวลาก่อน โดยกำไรที่ยังไม่เกิดขึ้นนั้นต้องหักออกจากกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในรอบระยะเวลาที่กำไรที่เกิดขึ้นจริงถูกจัดประเภทใหม่เข้าไปในกำไรหรือขาดทุน เพื่อหลีกเลี่ยงการรวมรายการดังกล่าวซ้ำในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม

- 94 กิจการอาจแสดงการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น หรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ในการแสดงการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน กิจการต้องแสดงรายการของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น หลังจากการปรับปรุงการจัดประเภทใหม่ที่เกี่ยวข้อง
- 95 ตัวอย่างการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ เช่น การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ที่เกิดขึ้นจากการขายหน่วยงานต่างประเทศ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21) และเมื่อการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดที่คาดการณ์ไว้บางรายการส่งผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 6.5.11.4 ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด)
- 96 การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ไม่ได้เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ที่รับรู้ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 หรือ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 หรือการวัดมูลค่าใหม่ของโครงการผลประโยชน์ที่กำหนดไว้ของพนักงานที่รับรู้ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 องค์ประกอบเหล่านี้จะรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและไม่จัดประเภทใหม่ในกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลาต่อมา การเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์อาจโอนเข้ากำไรสะสมในรอบระยะเวลาต่อมา เมื่อกิจการใช้สินทรัพย์หรือตัดสินทรัพย์ออกจากบัญชี (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38) ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่จะไม่เกิดขึ้นหากการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดหรือการบัญชีสำหรับมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือก (หรือองค์ประกอบราคาล่วงหน้าของสัญญาฟอร์เวิร์ด หรือส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของเครื่องมือทางการเงิน) ส่งผลต่อจำนวนที่เคยได้รับการตัดออกจากเงินสำรองการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดหรือจากองค์ประกอบที่แสดงแยกต่างหากในส่วนของผู้เจ้าของ ตามลำดับ แล้วนำไปรวมกับส่วนที่เป็นราคาทุนเริ่มแรกหรือมูลค่าตามบัญชีอื่นของสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น จำนวนดังกล่าวจะโอนไปยังสินทรัพย์หรือหนี้สินโดยตรง

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- 97 สำหรับรายการรายได้และค่าใช้จ่ายที่มีสาระสำคัญ กิจการต้องเปิดเผยธรรมชาติและจำนวนแยกสำหรับแต่ละรายการ
- 98 สถานการณ์ที่ทำให้กิจการมีการเปิดเผยรายการรายได้และค่าใช้จ่ายแยกแต่ละรายการ รวมถึง
- 98.1 การลดมูลค่าสินค้าคงเหลือให้เป็นมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ หรือการลดมูลค่าที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ให้เป็นมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน รวมทั้งการกลับรายการลดมูลค่าดังกล่าว
- 98.2 การปรับโครงสร้างกิจกรรมของกิจการ รวมทั้งการกลับรายการประมาณการหนี้สินที่ได้ตั้งไว้สำหรับต้นทุนในการปรับโครงสร้างดังกล่าว
- 98.3 การจำหน่ายที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
- 98.4 การจำหน่ายเงินลงทุน
- 98.5 การดำเนินงานที่ยกเลิก
- 98.6 การยุติของคดีทางกฎหมาย และ
- 98.7 การกลับรายการประมาณการหนี้สิน
- 99 กิจการต้องนำเสนอการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนโดยใช้การจัดประเภทตามธรรมชาติหรือตามหน้าที่ของค่าใช้จ่ายภายในกิจการที่ให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้และมีความเกี่ยวข้องมากกว่า
- 100 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้สนับสนุนให้กิจการนำเสนอการวิเคราะห์ตามย่อหน้าที่ 99 ในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
- 101 กิจการจัดประเภทย่อยค่าใช้จ่ายเพื่อเน้นให้เห็นถึงองค์ประกอบต่างๆ ของผลการดำเนินงานการเงินซึ่งอาจแตกต่างกันในด้านความถี่ของการเกิดรายการ โอกาสและการคาดคะเนผลกำไรหรือขาดทุน รายละเอียดดังกล่าวกิจการเลือกนำเสนอการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายตามลักษณะหรือตามหน้าที่ก็ได้
- 102 รูปแบบแรกของการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายคือ วิธีธรรมชาติค่าใช้จ่าย กิจการรวมค่าใช้จ่ายตามธรรมชาติของค่าใช้จ่ายในกำไรหรือขาดทุน (เช่น ค่าเสื่อมราคา ค่าซื้อวัตถุดิบ ค่าขนส่งผลประโยชน์ของพนักงาน และค่าโฆษณา) โดยไม่มีการปันส่วนระหว่างหน่วยงานภายในกิจการ การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายตามวิธีนี้อาจง่ายต่อการปฏิบัติ เนื่องจากไม่จำเป็นต้องปันส่วนค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ของค่าใช้จ่ายนั้น ตัวอย่างการจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามธรรมชาติของค่าใช้จ่ายเป็นดังนี้
รายได้	X
รายได้อื่น	X
การเปลี่ยนแปลงในสินค้าสำเร็จรูปและงานระหว่างทำ	X
วัตถุดิบและวัตถุดิบเปลี่ยนที่ใช้ไป	X

ค่าใช้จ่ายผลประโยชน์ของพนักงาน	X	
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	X	
ค่าใช้จ่ายอื่น	X	
รวมค่าใช้จ่าย		(X)
กำไรก่อนภาษี		X

103 รูปแบบที่สองของการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายคือ วิธีหน้าที่ค่าใช้จ่าย หรือ วิธีต้นทุนขาย และจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ของค่าใช้จ่ายเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนขาย เช่น ต้นทุนของกิจกรรมการกระจายสินค้าหรือกิจกรรมการบริหาร ตามวิธีนี้กิจการต้องเปิดเผยต้นทุนขายแยกจากค่าใช้จ่ายอื่นเป็นอย่างน้อย การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายตามวิธีนี้ให้ข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องแก่ผู้ใช้งบการเงินมากกว่าการจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามธรรมชาติ แต่การปันส่วนต้นทุนแก่หน่วยงานต่างๆ อาจต้องอาศัยการปันส่วนที่ไม่มีหลักเกณฑ์แน่นอนและใช้วิจารณญาณอย่างมาก ตัวอย่างการจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามหน้าที่เป็นดังนี้

รายได้	X
ต้นทุนขาย	(X)
กำไรขั้นต้น	X
รายได้อื่น	X
ต้นทุนในการจัดจำหน่าย	(X)
ค่าใช้จ่ายในการบริหาร	(X)
ค่าใช้จ่ายอื่น	(X)
กำไรก่อนภาษี	X

104 กิจการที่แสดงค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับธรรมชาติของค่าใช้จ่าย ซึ่งรวมถึงค่าเสื่อมราคา และค่าตัดจำหน่าย และค่าใช้จ่ายผลประโยชน์ของพนักงาน

105 การเลือกระหว่างวิธีหน้าที่ค่าใช้จ่ายและวิธีธรรมชาติค่าใช้จ่ายขึ้นอยู่กับปัจจัยในอดีตและปัจจัยของอุตสาหกรรมรวมทั้งธรรมชาติของกิจการ ทั้งสองวิธีชี้ให้เห็นว่าต้นทุนเหล่านั้นอาจผันแปรกับปริมาณการขายหรือการผลิตโดยตรงหรือโดยอ้อมของกิจการ เนื่องจากการนำเสนอแต่ละวิธีมีข้อดีสำหรับประเภทของกิจการที่แตกต่างกัน มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้จึงกำหนดให้ฝ่ายบริหารเลือกการนำเสนอที่น่าเชื่อถือและเกี่ยวข้องมากกว่า อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับธรรมชาติค่าใช้จ่าย มีประโยชน์ต่อการคาดคะเนกระแสเงินสดในอนาคต หากกิจการจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายตามลักษณะตามย่อหน้าที่ 104 คำว่า “ผลประโยชน์ของพนักงาน” มีความหมายเดียวกับคำนิยามที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19

งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น

- 106 กิจการต้องนำเสนองบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 10 ซึ่งประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้
- 106.1 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวมสำหรับรอบระยะเวลา ซึ่งแสดงจำนวนรวมที่จัดสรรให้แก่ส่วนของผู้ถือหุ้นที่เป็นเจ้าของซึ่งเป็นบริษัทใหญ่และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมแยกออกจากกัน
- 106.2 สำหรับแต่ละองค์ประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้น ผลกระทบของการนำนโยบายการบัญชีใหม่มาถือปฏิบัติย้อนหลังหรือการปรับงบการเงินย้อนหลังตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 และ
- 106.3 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 106.4 สำหรับองค์ประกอบแต่ละรายการของส่วนของผู้ถือหุ้น การกระทบยอดระหว่างยอดยกมา ณ วันเริ่มต้นและวันสิ้นรอบระยะเวลา ให้เปิดเผยแยกต่างหากสำหรับการเปลี่ยนแปลงซึ่งเป็นผลจาก (เป็นอย่างน้อย)
- 106.4.1 กำไรหรือขาดทุน
- 106.4.2 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น และ
- 106.4.3 รายการกับผู้ถือหุ้นในฐานะที่เป็นเจ้าของ ซึ่งแสดงเงินทุนที่ได้รับจากผู้ถือหุ้นและการจัดสรรส่วนทุนให้ผู้ถือหุ้นและการเปลี่ยนแปลงในส่วนได้เสียของความเป็นเจ้าของในบริษัทย่อยที่ไม่ได้ส่งผลให้สูญเสียการควบคุม

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้นหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- 106ก สำหรับแต่ละรายการของส่วนของผู้ถือหุ้น กิจการต้องแสดงการวิเคราะห์กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในแต่ละรายการไม่ว่าจะเป็นรายการในงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 106.4.2)
- 107 กิจการต้องแสดงจำนวนเงินปันผลที่จ่ายให้แก่ผู้ถือหุ้นในระหว่างรอบระยะเวลาในงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น หรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน พร้อมทั้งแสดงจำนวนเงินปันผลต่อหุ้นที่เกี่ยวข้อง
- 108 ในย่อหน้าที่ 106 องค์ประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้นรวมถึงแต่ละประเภทของการจัดสรรส่วนของผู้ถือหุ้น ยอดสะสมของแต่ละประเภทของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและกำไรสะสม
- 109 การเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้นของกิจการระหว่างวันเริ่มต้นของกับวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานสะท้อนให้เห็นการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของสินทรัพย์สุทธิของกิจการในระหว่างรอบระยะเวลา และ

- ต้นทุนของรายการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับรายการดังกล่าว การเปลี่ยนแปลงโดยรวมในส่วนของเจ้าของในระหว่างรอบระยะเวลาที่เป็นตัวแทนของจำนวนรวมของรายได้และค่าใช้จ่ายต่างๆ รวมถึงผลกำไรและขาดทุนที่เกิดจากกิจกรรมของกิจการในระหว่างรอบระยะเวลา ทั้งนี้ ไม่รวมถึงรายการการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากรายการกับผู้เป็นเจ้าของในฐานะที่เป็นเจ้าของ (เช่น การลงทุนเพิ่ม การซื้อคืนหุ้นของกิจการ และการจ่ายปันผล)
- 110 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 กำหนดให้การปรับย้อนหลังเป็นผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี ด้วยวิธีปรับย้อนหลังหากทำได้ในทางปฏิบัติ ยกเว้นในการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นกำหนดให้ใช้วิธีอื่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 ยังได้กำหนดให้การแก้ไขงบการเงินเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาด ทำการปรับย้อนหลัง หากทำได้ในทางปฏิบัติ โดยการปรับย้อนหลังและการปรับงบการเงินย้อนหลังไม่ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ แต่เป็นการปรับปรุงกำไรสะสมยกมา ยกเว้นว่ามาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่น ๆ จะกำหนดให้เป็นการปรับย้อนหลังขององค์ประกอบอื่นในส่วนของเจ้าของ ย่อหน้าที่ 106.2 กำหนดให้กิจการเปิดเผยการปรับปรุงรวมของแต่ละองค์ประกอบของส่วนของเจ้าของซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงในนโยบายการบัญชี แยกออกจากการแก้ไขข้อผิดพลาดในงบการเงินเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ โดยกิจการต้องเปิดเผยยอดปรับปรุงข้างต้นสำหรับแต่ละรอบระยะเวลาของรอบระยะเวลาก่อนและวันเริ่มต้นของรอบระยะเวลา

งบกระแสเงินสด

- 111 ข้อมูลกระแสเงินสดช่วยให้เกณฑ์ในการประเมินความสามารถของกิจการในการก่อให้เกิดเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด และความต้องการใช้กระแสเงินสดของกิจการแก่ผู้ใช้งบการเงิน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 กำหนดข้อบังคับในการนำเสนอและการเปิดเผยข้อมูลกระแสเงินสด

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

โครงสร้าง

- 112 หมายเหตุประกอบงบการเงินต้อง
- 112.1 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การจัดทำงบการเงินและนโยบายการบัญชีเฉพาะที่กิจการใช้ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 117 ถึง 124
 - 112.2 เปิดเผยข้อมูลที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ที่ไม่ได้นำเสนอไว้ที่ใดในงบการเงิน และ
 - 112.3 ให้ข้อมูลอื่นเพิ่มเติมที่ไม่ได้นำเสนอไว้ที่ใดในงบการเงิน แต่เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อการทำความเข้าใจงบการเงินเหล่านั้น

- 113 กิจการต้องแสดงหมายเหตุประกอบงบการเงินในลักษณะที่เป็นระบบให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในทางปฏิบัติ โดยในการกำหนดลักษณะที่เป็นระบบนั้น กิจการต้องพิจารณาถึงผลกระทบต่อความเข้าใจได้และการเปรียบเทียบกันได้ของงบการเงิน โดยแต่ละรายการที่ปรากฏในงบฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้เจ้าของ และงบกระแสเงินสด กิจการต้องมีการอ้างอิงถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งได้เปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 114 ตัวอย่างของการเรียงลำดับอย่างเป็นระบบหรือการจัดกลุ่มของหมายเหตุประกอบงบการเงินรวมถึง
- 114.1 การให้ความสำคัญกับขอบเขตของกิจกรรมที่กิจการพิจารณาว่าเกี่ยวข้องกับความเข้าใจได้ของผลการดำเนินงานการเงินและฐานะการเงินของกิจการมากที่สุด เช่น การจัดกลุ่มข้อมูลกิจกรรมดำเนินงานบางกิจกรรมเข้าด้วยกัน
- 114.2 การจัดกลุ่มข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่วัดมูลค่าคล้ายคลึงกันเข้าด้วยกัน เช่น สินทรัพย์ที่วัดด้วยมูลค่ายุติธรรม หรือ
- 114.3 การจัดลำดับตามลำดับการแสดงรายการในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและงบฐานะการเงิน เช่น
- 114.3.1 ข้อความที่ระบุว่างบการเงินได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 16)
- 114.3.2 ข้อมูลนโยบายการบัญชีที่มีสาระสำคัญ (ดูย่อหน้าที่ 117)
- 114.3.3 ข้อมูลประกอบสำหรับรายการที่แสดงในงบฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้เจ้าของ และงบกระแสเงินสด โดยจัดเรียงลำดับตามงบการเงินและตามลำดับของแต่ละรายการที่นำเสนอในงบการเงินนั้น และ
- 114.3.4 การเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ ซึ่งรวมถึง
- 114.3.4.1 หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37) และข้อผูกมัดตามสัญญาซึ่งยังไม่ได้รับรู้ และ
- 114.3.4.2 การเปิดเผยข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลทางการเงิน เช่น วัตถุประสงค์และนโยบายการบริหารความเสี่ยงทางการเงินของกิจการ (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7)
- 115 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 116 กิจการอาจแสดงหมายเหตุประกอบงบการเงินที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การจัดทำงบการเงินและนโยบายการบัญชีเฉพาะที่กิจการเลือกใช้ แยกไว้เป็นส่วนหนึ่งของงบการเงิน

การเปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชี

- 117 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชีที่มีสาระสำคัญ (ดูย่อหน้าที่ 7) ข้อมูลนโยบายการบัญชีจะมีสาระสำคัญหากเมื่อพิจารณาร่วมกันกับข้อมูลอื่น ๆ ที่รวมอยู่ในงบการเงินของกิจการ ข้อมูลนั้นสามารถคาดได้อย่างสมเหตุสมผลว่ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจบนข้อมูลของงบการเงินของผู้ใช้หลักของงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป
- 117ก ข้อมูลนโยบายการบัญชีที่เกี่ยวกับรายการ เหตุการณ์อื่นหรือสถานการณ์ที่ไม่มีสาระสำคัญ ถือว่าไม่มีสาระสำคัญและไม่จำเป็นต้องเปิดเผย อย่างไรก็ตามข้อมูลนโยบายการบัญชีอาจมีสาระสำคัญด้วยเหตุจากธรรมชาติของรายการที่เกี่ยวข้องกัน เหตุการณ์อื่นหรือสถานการณ์อื่นแม้ว่าจำนวนเงินจะไม่เป็นสาระสำคัญ อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ข้อมูลนโยบายการบัญชีทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับรายการ เหตุการณ์อื่นหรือสถานการณ์อื่นที่มีสาระสำคัญจะถือว่ามีสาระสำคัญด้วยตนเอง
- 117ข ข้อมูลนโยบายการบัญชีคาดว่าจะมีสาระสำคัญ หากผู้ใช้งบการเงินของกิจการต้องการข้อมูลดังกล่าวเพื่อเข้าใจข้อมูลที่มีสาระสำคัญอื่นในงบการเงิน เช่น กิจการมีแนวโน้มที่จะถือว่าข้อมูลนโยบายการบัญชีมีสาระสำคัญต่องบการเงิน หากข้อมูลนั้นเกี่ยวกับรายการ เหตุการณ์อื่นหรือสถานการณ์ที่มีสาระสำคัญ และ
- 117ข.1 กิจการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน และการเปลี่ยนแปลงนี้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่มีสาระสำคัญต่อข้อมูลในงบการเงิน
- 117ข.2 กิจการเลือกใช้นโยบายการบัญชีจากทางเลือกหนึ่งหรือหลายทางเลือกที่มาตรฐานการรายงานการเงินอนุญาต กล่าวคือ สถานการณ์ดังกล่าวสามารถเกิดขึ้นได้ หากกิจการเลือกวัดมูลค่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนด้วยต้นทุนเดิมแทนมูลค่ายุติธรรม
- 117ข.3 นโยบายการบัญชีที่พัฒนาขึ้นตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 ในกรณีที่ไม่มีมาตรฐานการรายงานทางการเงินให้ถือปฏิบัติเป็นการเฉพาะ
- 117ข.4 นโยบายการบัญชีที่เกี่ยวกับเรื่องที่กิจการถูกกำหนดให้ใช้วิจารณ์ญาณหรือข้อสมมติที่มีนัยสำคัญในการนำนโยบายการบัญชีมาปฏิบัติ และกิจการเปิดเผยวิจารณ์ญาณหรือข้อสมมติเหล่านั้นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 122 และ 125 หรือ
- 117ข.5 ข้อกำหนดทางการบัญชีมีความซับซ้อนและมีเช่นนั้นผู้ใช้งบการเงินของกิจการจะไม่เข้าใจรายการ เหตุการณ์อื่นหรือสถานการณ์ที่มีสาระสำคัญ กล่าวคือ สถานการณ์ดังกล่าวสามารถเกิดขึ้นหากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินมากกว่าหนึ่งฉบับกับรายการที่มีสาระสำคัญหนึ่งประเภท
- 117ค ข้อมูลนโยบายการบัญชีที่เน้นวิธีการที่กิจการได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินต่อสภาพแวดล้อมของกิจการเองนั้น เป็นการให้ข้อมูลเฉพาะกิจการที่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินมากกว่าข้อมูลที่เป็นมาตรฐาน หรือข้อมูลที่เป็นเพียงการนำข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินมาเปิดเผยซ้ำหรือโดยสรุป
- 117ง หากกิจการเปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชีที่ไม่มีสาระสำคัญ ข้อมูลดังกล่าวต้องไม่บดบังข้อมูลนโยบายการบัญชีที่มีสาระสำคัญ

- 117จ ข้อสรุปของกิจการที่ว่าข้อมูลนโยบายการบัญชีไม่มีสาระสำคัญ ไม่ส่งผลกระทบต่อข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่น
- 118-121 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช่)
- 122 นอกเหนือจากการเปิดเผยประมาณการที่เกี่ยวข้องแล้ว (ดูย่อหน้าที่ 125) กิจการต้องเปิดเผยการใช้วิจารณญาณของฝ่ายบริหารในกระบวนการนำนโยบายการบัญชีของกิจการไปถือปฏิบัติและมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อจำนวนเงินที่รับรู้ในงบการเงิน พร้อมไปกับข้อมูลนโยบายการบัญชีที่มีสาระสำคัญหรือหมายเหตุประกอบงบการเงินอื่น
- 123 ในกระบวนการในการปฏิบัติตามนโยบายการบัญชีของกิจการ ฝ่ายบริหารของกิจการต้องใช้วิจารณญาณหลายอย่างที่แตกต่างจากประมาณการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อจำนวนเงินที่รับรู้ในงบการเงิน (นอกเหนือจากการใช้ดุลยพินิจเกี่ยวกับประมาณการทางบัญชี) ตัวอย่างของการใช้วิจารณญาณของฝ่ายบริหาร ได้แก่
- 123.1 (ย่อหน้าไม่ใช่)
- 123.2 ความเสี่ยงและผลตอบแทนที่มีนัยสำคัญเกือบทั้งหมดของความเป็นเจ้าของของสินทรัพย์ทางการเงินและสินทรัพย์ภายใต้สัญญาเช่าด้านผู้ให้เช่าโอนไปให้แก่กิจการอื่นเมื่อใด
- 123.3 โดยเนื้อหาของรายการแล้ว การขายสินค้าบางรายการถือเป็นข้อตกลงทางการเงินซึ่งไม่ก่อให้เกิดรายได้จากการขายหรือไม่ และ
- 123.4 ข้อกำหนดตามสัญญาซึ่งทำให้เกิดกระแสเงินสดซึ่งเป็นการจ่ายเพียงเงินต้นและดอกเบี้ยจากยอดคงเหลือของเงินต้นในวันที่กำหนดไว้หรือไม่
- 124 การเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 122 เป็นข้อกำหนดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่น ตัวอย่างเช่น มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 12 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลส่วนได้เสียในกิจการอื่น กำหนดให้กิจการเปิดเผยวิจารณญาณที่ใช้ในการพิจารณาว่ากิจการมีอำนาจควบคุมกิจการอื่นหรือไม่ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 เรื่อง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน กำหนดว่าในกรณีที่การจัดประเภทอสังหาริมทรัพย์จัดทำได้ยาก กิจการต้องเปิดเผยเกณฑ์ที่กิจการพัฒนาขึ้นเองเพื่อใช้ในการแยกประเภทอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนที่มีไว้ใช้งานออกจากสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายตามปกติธุรกิจ

แหล่งข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของการประมาณการ

- 125 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับข้อสมมติที่ใช้เกี่ยวกับอนาคตและแหล่งที่มาที่สำคัญอื่นของความไม่แน่นอนในการประมาณการที่มีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ซึ่งมีความเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญที่จะส่งผลให้มีการปรับปรุงที่มีสาระสำคัญในมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินภายในปีบัญชีถัดไป ซึ่งในกรณีดังกล่าวนี้กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินซึ่งรวมถึงรายละเอียดทุกข้อ ดังนี้
- 125.1 ธรรมชาติของสินทรัพย์และหนี้สิน และ

125.2 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน

- 126 ในการกำหนดมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินบางประเภท กิจการต้องใช้การประมาณการ ผลกระทบของเหตุการณ์ที่ไม่แน่นอนในอนาคตที่มีต่อสินทรัพย์และหนี้สินเหล่านั้น ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ตัวอย่างเช่น กรณีที่ไม่มีราคาตลาดที่อ้างอิงได้เพื่อใช้ในการวัดมูลค่า ประมาณการที่เกี่ยวข้องกับอนาคตเป็นสิ่งจำเป็นในการวัดมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แต่ละประเภท ผลกระทบจากความล้าสมัยของเทคโนโลยีที่มีต่อสินค้างเหลือ ประมาณการหนี้สินซึ่งผลของคดีความในอนาคตเป็นผลจากคดีความที่ยังไม่ยุติในปัจจุบัน และหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานระยะยาว เช่น หนี้สินเงินบำนาญ การประมาณเหล่านี้อาศัยข้อสมมติต่างๆ เกี่ยวกับการปรับปรุงค่าความเสี่ยงของกระแสเงินสดหรืออัตราคิดลด การเปลี่ยนแปลงของเงินเดือนในอนาคต และการเปลี่ยนแปลงทางด้านราคาในอนาคต ซึ่งจะมีผลกระทบต่อต้นทุนอื่น
- 127 ข้อสมมติและที่มาของความไม่แน่นอนในการประมาณการอื่นที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 125 เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประมาณการซึ่งต้องใช้วิจารณญาณของฝ่ายบริหารที่ได้มาอย่างยากลำบากที่สุด ใช้ความเห็นส่วนตัวมากที่สุด หรือมีความซับซ้อนที่สุด ยิ่งจำนวนของตัวแปรและข้อสมมติที่มีผลกระทบต่อการแก้ไขในอนาคตที่เป็นไปได้ของความไม่แน่นอนเพิ่มมากขึ้นเท่าใด การใช้วิจารณญาณของผู้บริหารจะยิ่งต้องใช้จิตสำนึกมากขึ้นและซับซ้อนขึ้นเท่านั้น ซึ่งมักทำให้โอกาสที่จะเกิดการปรับปรุงอย่างมีสาระสำคัญตามมาต่อมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินมีมากยิ่งขึ้นด้วย
- 128 ข้อมูลที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 125 ไม่ได้กำหนดไว้สำหรับสินทรัพย์และหนี้สินที่มีความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญ ที่มูลค่าตามบัญชีอาจมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นสาระสำคัญในปีบัญชีถัดไป หาก ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน สินทรัพย์และหนี้สินนั้นถูกวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมโดยพิจารณาจากราคาเสนอซื้อขายในตลาดที่มีสภาพคล่องสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ระบุได้ มูลค่ายุติธรรมดังกล่าวอาจจะเปลี่ยนแปลงอย่างมีสาระสำคัญในปีบัญชีถัดไป แต่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่ได้เกิดขึ้นจากข้อสมมติหรือที่มาของความไม่แน่นอนในการประมาณการ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
- 129 ข้อมูลที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 125 นำเสนอในลักษณะที่จะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินมีความเข้าใจถึงการใช้วิจารณญาณของผู้บริหารเกี่ยวกับอนาคตและที่มาของความไม่แน่นอนของประมาณการที่ใช้ธรรมชาติและระดับของข้อมูลที่ให้จะแตกต่างกันตามธรรมชาติของข้อสมมติและสถานการณ์อื่นๆ ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างประเภทของการเปิดเผยที่กิจการจัดทำ
- 129.1 ธรรมชาติของข้อสมมติหรือความไม่แน่นอนของการประมาณการอื่น
 - 129.2 ความอ่อนไหวของมูลค่าตามบัญชีต่อวิธีการ ข้อสมมติ และประมาณการที่ใช้ในการคำนวณ รวมทั้งเหตุผลของความอ่อนไหวนั้น
 - 129.3 การคลี่คลายที่คาดไว้ของความไม่แน่นอนและช่วงของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้อย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินที่ได้รับผลกระทบในรอบระยะเวลาบัญชีถัดไป และ

- 129.4 คำอธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงข้อสมมติที่ใช้ในอดีตเกี่ยวกับสินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าวหากความไม่แน่นอนนั้นยังคงอยู่
- 130 ในการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 125 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณหรือการพยากรณ์ต่างๆ
- 131 ในกรณีที่ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติที่จะเปิดเผยระดับของผลกระทบที่เป็นไปได้ของข้อสมมติและที่มาของความไม่แน่นอนในการประมาณการ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการต้องเปิดเผยว่ามีความเป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผลโดยใช้ความรู้เท่าที่มีอยู่ว่าผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจริงในปีบัญชีหน้ามีความแตกต่างจากข้อสมมติที่ใช้ ซึ่งสามารถกำหนดการปรับปรุงอย่างมีสาระสำคัญต่อมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ถูกกระทบ และไม่ว่าในกรณีใด กิจการต้องเปิดเผยธรรมชาติและมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์หรือหนี้สินเฉพาะ (หรือประเภทของสินทรัพย์หรือหนี้สิน) ที่กระทบโดยข้อสมมติที่กิจการใช้
- 132 ข้อมูลที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 122 เกี่ยวกับการใช้วิจารณ์ฐานซึ่งฝ่ายบริหารจัดทำขึ้นตามกระบวนการในการนำนโยบายการบัญชีของกิจการไปถือปฏิบัติไม่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลของที่มาของประมาณการความไม่แน่นอนตามย่อหน้าที่ 125
- 133 มาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่นๆ กำหนดให้เปิดเผยข้อสมมติบางประการที่ได้กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 125 ตัวอย่างเช่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 กำหนดให้เปิดเผยข้อสมมติที่สำคัญเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคตที่อาจกระทบต่อประเภทของประมาณการหนี้สินภายใต้สถานการณ์เฉพาะ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม กำหนดให้มีการเปิดเผยข้อสมมติที่สำคัญ (รวมทั้งเทคนิคการประเมินมูลค่าและข้อมูลที่ใช้) ที่กิจการใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์และหนี้สินที่แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรม

ส่วนทุน

- 134 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินวัตถุประสงค์ นโยบาย และกระบวนการจัดการส่วนทุนของกิจการ
- 135 เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 134 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้
- 135.1 ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ นโยบาย และกระบวนการจัดการส่วนทุนของกิจการ ซึ่งรวมถึงรายการต่อไปนี้
- 135.1.1 คำอธิบายสิ่งที่กิจการจัดการเป็นส่วนทุน
- 135.1.2 เมื่อกิจการปฏิบัติตามข้อกำหนดจากภายนอกกิจการในเรื่องเกี่ยวกับส่วนทุน กิจการต้องเปิดเผยธรรมชาติของข้อกำหนดนั้น และข้อกำหนดนั้นได้รวมเข้าเป็นการจัดการส่วนทุนอย่างไร และ
- 135.1.3 กิจการได้บรรลุวัตถุประสงค์สำหรับการจัดการส่วนทุนอย่างไร
- 135.2 ข้อมูลสรุปเชิงปริมาณเกี่ยวกับสิ่งที่กิจการจัดการเป็นส่วนทุน กิจการบางแห่งถือว่าหนี้สินทางการเงินบางอย่าง (เช่น หนี้กู้ยืมยืมสิทธิบางประเภท) เป็นส่วนหนึ่งของทุน

- กิจการบางแห่งถือว่าส่วนของทุนไม่รวมองค์ประกอบบางอย่างของส่วนของเจ้าของ (เช่น องค์ประกอบที่เกิดจากการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด)
- 135.3 การเปลี่ยนแปลงจากรอบระยะเวลาก่อนของรายการตามย่อหน้าที่ 135.1 และ 135.2
- 135.4 ข้อเท็จจริงว่ากิจการได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรักษาระดับเงินทุนจากภายนอก กิจการหรือไม่ในระหว่างรอบระยะเวลา
- 135.5 เมื่อกิจการมิได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรักษาระดับเงินทุนจากภายนอกกิจการ กิจการต้องเปิดเผยผลกระทบของการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดนั้น
- 136 ข้อมูลที่เปิดเผยเหล่านี้เป็นข้อมูลที่รายงานให้ผู้บริหารสำคัญทราบเป็นการภายใน กิจการอาจจัดการส่วนทุนได้หลายแนวทางและการจัดการนั้นขึ้นอยู่กับข้อกำหนดเกี่ยวกับ ส่วนทุนที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น กิจการในกลุ่มเดียวกันอาจรวมกิจการที่ดำเนินกิจกรรม การประกอบธุรกิจประกันภัยและกิจกรรมการประกอบธุรกิจธนาคาร และกิจการที่อาจ มีการดำเนินธุรกิจอยู่ในเขตการปกครองหลายเขต เมื่อการเปิดเผยโดยรวมถึงข้อกำหนด เกี่ยวกับส่วนทุนและการจัดการส่วนทุนในลักษณะรวมไม่สามารถให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์หรือ เป็นการบิดเบือนความเข้าใจของผู้ใช้งบการเงินเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนของกิจการ กิจการต้อง เปิดเผยข้อกำหนดเกี่ยวกับส่วนทุนแยกต่างหากสำหรับแต่ละข้อกำหนดเกี่ยวกับส่วนทุนที่กิจการ ถือปฏิบัติ
- เครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิขายคืนที่จัดประเภทเป็นส่วนของเจ้าของ
- 136ก สำหรับเครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิขายคืนที่จัดประเภทเป็นตราสารทุน กิจการต้อง เปิดเผย (ถ้าไม่ได้เปิดเผยไว้ที่อื่นใด) ดังนี้
- 136ก.1 สรุปข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับจำนวนที่ถูกจัดประเภทเป็นส่วนของเจ้าของ
- 136ก.2 วัตถุประสงค์ นโยบายและกระบวนการสำหรับการจัดการภาระผูกพันในการซื้อคืน หรือไถ่ถอนเครื่องมือทางการเงินเมื่อถูกกำหนดให้ทำโดยผู้ถือเครื่องมือ รวมถึง การเปลี่ยนแปลงจากรอบระยะเวลาก่อนหน้าด้วย
- 136ก.3 กระแสเงินสดที่มีการคาดการณ์ว่าจะออกไปเพื่อการไถ่ถอนหรือซื้อคืนเครื่องมือ ทางการเงินประเภทนั้น ๆ และ
- 136ก.4 ข้อมูลเกี่ยวกับกระแสเงินสดที่มีการคาดการณ์ว่าจะออกไปเพื่อการไถ่ถอนหรือ ซื้อคืนเครื่องมือทางการเงินกำหนดไว้อย่างไร

การเปิดเผยเรื่องอื่น

- 137 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 137.1 จำนวนเงินปันผลที่กิจการเสนอหรือประกาศจ่ายก่อนวันอนุมัติให้ออกงบการเงิน ซึ่งในระหว่างรอบระยะเวลาที่กิจการยังไม่ได้รับรู้เป็นรายการจัดสรรส่วนทุนให้แก่ผู้ถือหุ้น รวมทั้งจำนวนเงินปันผลต่อหุ้น และ
- 137.2 จำนวนเงินปันผลของหุ้นบุริมสิทธิชนิดสะสมซึ่งไม่ได้รับรู้ในงบการเงิน
- 138 กิจการต้องเปิดเผยเรื่องต่อไปนี้หากยังมีได้เปิดเผยไว้ที่ใดในข้อมูลเผยแพร่พร้อมกับงบการเงิน
- 138.1 ภูมิสำเนาและรูปแบบตามกฎหมายของกิจการ ประเทศที่ได้จดทะเบียนจัดตั้งกิจการ และที่อยู่ตามที่จดทะเบียน (หรือสถานที่หลักในการประกอบธุรกิจ หากแตกต่างไปจากที่อยู่จดทะเบียน)
- 138.2 คำอธิบายธรรมชาติการดำเนินงานและกิจกรรมหลักของกิจการ
- 138.3 ชื่อของบริษัทใหญ่ และชื่อของบริษัทใหญ่ในลำดับสูงสุดของกลุ่มกิจการ และ
- 138.4 กิจการที่มีอายุจำกัด ต้องแจ้งให้ทราบถึงระยะเวลาของกิจการ

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านและวันถือปฏิบัติ

- 139 กิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาประจำปี que เริ่ม ณ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการถือปฏิบัติได้ก่อนวันบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้สำหรับรอบระยะเวลาก่อนวันบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย
- 139ก (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 139ข (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 139ค (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 139ง (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 139จ (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 139ฉ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 139ช (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 139ซ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 139ด (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 139ต (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 139ถ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 139ฏ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 139ฎ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 139ฏ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 139ฐ (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)

- 139ท มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเมื่อเดือนพฤษภาคมปี 2557 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในปี 2561 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 34 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเมื่อกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15
- 139ฑ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเมื่อเดือนกรกฎาคมปี 2557 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในปี 2561 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 7 68 71 82 93 95 96 106 และ 123 และตัดย่อหน้าที่ 139จ 139ข และ 139ฐ กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเมื่อกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
- 139ณ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 139ด มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง สัญญาเช่า ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเมื่อเดือนมกราคมปี 2559 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในปี 2562 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 123 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเมื่อกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16
- 139ต มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเมื่อเดือนพฤษภาคมปี 2560 และการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเมื่อเดือนมิถุนายนปี 2563 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในปี 2566 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 7 54 และ 82 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเมื่อกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- 139ถ การแก้ไขเพิ่มเติมการอ้างอิงกรอบแนวคิดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเมื่อปี 2561 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในปี 2563 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 7 15 19 ถึง 20 23 ถึง 24 28 และ 89 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาประจำปี ที่เริ่ม ณ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2564 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการถือปฏิบัติได้ก่อนวันบังคับใช้ เมื่อกิจการถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมที่เกิดจากการแก้ไขเพิ่มเติมการอ้างอิงกรอบแนวคิดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินทั้งหมดในเวลาเดียวกัน กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 โดยการปรับย้อนหลังตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด อย่างไรก็ตาม หากกิจการพิจารณาว่าการนำนโยบายการบัญชีใหม่มาถือปฏิบัติย้อนหลังนั้นไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติหรือก่อให้เกิดการใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 โดยอ้างอิงตามย่อหน้าที่ 23 ถึง 28 50 ถึง 53 และ 54 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8

- 139ท คำนิยามของ**ความมีสาระสำคัญ** (ที่แก้ไขเพิ่มเติมในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8) ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเมื่อเดือนตุลาคมปี 2561 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในปี 2563 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 7 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 และย่อหน้าที่ 5 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 และตัดย่อหน้าที่ 6 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาประจำปีที่จะเริ่ม ณ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2564 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการถือปฏิบัติได้ก่อนวันบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาก่อนวันบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย
- 139ธ **การจัดประเภทรายการหนี้สินเป็นรายการหมุนเวียนหรือไม่หมุนเวียน** ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเมื่อเดือนมกราคมปี 2563 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในปี 2567 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 69 73 74 และ 76 และเพิ่มย่อหน้าที่ 72ก 75ก 76ก และ 76ข กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลารายงานประจำปีที่จะเริ่ม ณ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2568 โดยการปรับย้อนหลังตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการถือปฏิบัติได้ก่อนวันบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาก่อนวันบังคับใช้ แต่หลังการออก**หนี้สินไม่หมุนเวียนที่ต้องดำรงสถานะ**(ดูย่อหน้าที่ 139บ) กิจการต้องถือปฏิบัติกับ**หนี้สินไม่หมุนเวียนที่ต้องดำรงสถานะ**สำหรับรอบระยะเวลานั้นด้วย หากกิจการถือปฏิบัติตาม**การจัดประเภทรายการหนี้สินเป็นรายการหมุนเวียนหรือไม่หมุนเวียน**สำหรับรอบระยะเวลา ก่อนวันบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย
- 139น **การเปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชี** ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ปี 2564 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในปี 2566 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 7 10 114 117 และ 122 เพิ่มย่อหน้าที่ 117ก ถึง 117จ และตัดย่อหน้าที่ 118 119 และ 121 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 สำหรับรอบระยะเวลารายงานประจำปีที่จะเริ่ม ณ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2567 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการถือปฏิบัติได้ก่อนวันบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาก่อนวันบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย
- 139บ **หนี้สินไม่หมุนเวียนที่ต้องดำรงสถานะ**ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเมื่อเดือนตุลาคมปี 2565 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในปี 2567 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 60 71 72ก 74 และ 139ธ และเพิ่มย่อหน้าที่ 72ข และ 76สก กิจการต้องถือปฏิบัติ ดังนี้
- 139บ.1 การแก้ไขเพิ่มเติมของย่อหน้าที่ 139ธ โดยทันทีเมื่อออก**หนี้สินไม่หมุนเวียนที่ต้องดำรงสถานะ**
- 139บ.2 การแก้ไขเพิ่มเติมอื่นทั้งหมดสำหรับรอบระยะเวลารายงานประจำปีที่จะเริ่ม ณ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2568 โดยการปรับย้อนหลังตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 ทั้งนี้

อนุญาตให้กิจการถือปฏิบัติได้ก่อนวันบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาก่อนวันบังคับใช้ กิจการต้องถือปฏิบัติตามการจัดประเภทรายการหนี้สินเป็นรายการหมุนเวียนหรือไม่หมุนเวียนสำหรับรอบระยะเวลานั้นด้วย หากกิจการถือปฏิบัติตามหนี้สินไม่หมุนเวียนที่ต้องดำรงสถานะสำหรับรอบระยะเวลาก่อนวันบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย

การยกเลิกมาตรฐานการบัญชีฉบับเดิม

- 140 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ใช้แทนมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569

รองศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์	ทุมมานนท์	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	สุภัทสกุล	ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	กรรมการ
ดร.เกียรตินิยม	คุณติสุข	กรรมการ
นายนพฤกษ์	พิชญวงศ์	กรรมการ
นางสาวยุวณูช	เทพทรงวัจจ	กรรมการ
นางสาววรภาพร	ประภาศิริกุล	กรรมการ
นางสาววันดี	สิรววัฒน์	กรรมการ
นางสาวสมบูรณ์	ศุภศิริภิญโญ	กรรมการ
นางสาวโสรยา	ตินตะสุวรรณ	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย		
(นางสาวหนึ่งฤทัย	เฮ้งบริบูรณ์พงศ์)	กรรมการ
(นางสาวนภา	ลิขิตไพบูลย์)	กรรมการ
(นางสาวพิมลอร	นวกุล)	กรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวปณิชากร	ฐปะเตมีย์)	กรรมการ
(นายเมธพนธ์	มนัสเมธีกุล)	กรรมการ
(นางสาวอริสา	นพวงศ์ ณ ออยุธยา)	กรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาววรารรณ	กิจวิชา)	กรรมการ
(นางสาวจารวี	ชยสมบัติ)	กรรมการ
(นายสุรินทร์	ดลปัญญาเลิศ)	กรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางपालิตา	อมรสวัสดิ์วัฒนา)	กรรมการ
(นางสาวชนม์คณา	นพคุณสมบูรณ์)	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวนันทิตา	บัวแย้ม)	กรรมการ
(นางสุนทร	ตะเพียนทอง)	กรรมการ

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569 (ต่อ)

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมดิลกวงศ์)	กรรมการ
(นางอภิขยา	พอลเล็ต)	กรรมการ
(นางสาวภมรวรรณ	เสียงสุวรรณ)	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิภาดา	ตันติประภา	กรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569

นายประสิทธิ์	เชื้อพานิช	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวจงจิตต์	หลีกภัย	อนุกรรมการ
นายณัฐเสกข์	เทพหัสติน	อนุกรรมการ
นางสาวเน่งน้อย	เจริญทวีทรัพย์	อนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.กอบแก้ว	รัตนอุบล	อนุกรรมการ
ดร.พรพรรณ	ดำรงศุขนิวัฒน์	อนุกรรมการ
นายเจริญ	ผู้สัมฤทธิ์เลิศ	อนุกรรมการ
นางสาวอมรรัตน์	เพิ่มพูนวัฒนาสุข	อนุกรรมการ
นางสายฝน	อินทร์แก้ว	อนุกรรมการ
นายชวาลา	เทียนประเสริฐ	อนุกรรมการ
นายอายุสม์	กฤษณามระ	อนุกรรมการ
นางวราภรณ์	อุ้นปีติพงษ์	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาวรารวรรณ	กิจวิชา)	อนุกรรมการ
(นางสาวจารวี	ชยสมบัติ)	อนุกรรมการ
(นายสุรินทร์	ดลปัญญาเลิศ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน		
(นางพรณี	วรวิจิตรสถิต)	อนุกรรมการ
(นางสาวรุ่งรัตน์	รัตนราชชาติกุล)	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางเขมวันต์	ศรีสวัสดิ์)	อนุกรรมการ
(นางบุศรา	ปัญญาพัฒนากุล)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวบรรณ	ศิริสิงห์สังชัย)	อนุกรรมการ
(นางสาวนันทิตา	บัวแย้ม)	อนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569(ต่อ)

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

(นางสาวชมานันท์ เนตพุทกณะ) อนุกรรมการ

(นางสาวฐมน จิตะธนะกิจ) อนุกรรมการ

(นางสาวณัฐวรรณ ภิรมยาภรณ์) อนุกรรมการ

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(นางสาวอารีวัลย์ เอี่ยมติลวงค์) อนุกรรมการ

(นางอภิชยา พอลเส็ด) อนุกรรมการ

ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

(นายธานี โอฟารัตน์มณี) อนุกรรมการและเลขานุการ

(นางสาวธัญพร อธิกุลวริน) อนุกรรมการและเลขานุการ

นายอุดม ธนรัตน์พงศ์ ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการด้านเทคนิคมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569

นางสาวสินสิริ	ทั้งสมบัติ	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวรุ่งนภา	เลิศสุวรรณกุล	อนุกรรมการ
นางสาวกฤตยาภร	อารีโสภณพิเชฐ	อนุกรรมการ
นายกษิติ	เกตุสุริยงค์	อนุกรรมการ
นางสาวเพ็ญทิพย์	ศิระธนาวัฒน์	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวศรพนา	สีนวลขำ)	อนุกรรมการ
(นางสาวณัฐกฤตา	สุชีโต)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวปิยรัตน์	ตั้งกาญจนภาสน์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางอภิชยา	พอลเล็ต)	อนุกรรมการ
(นางสาวภมรรวรรณ	เสียงสุวรรณ)	อนุกรรมการ
นายภาคภูมิ	วณิชชานนท์	อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการศึกษาและติดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ วาระปี 2566-2569

นางอุณากร	พฤติธาดา	ประธานอนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษยา	จันทะเดช	อนุกรรมการ
ดร.พรพรรณ	ดำรงศ์สุขนิวัฒน์	อนุกรรมการ
ดร.พิมลวรรณ	ชยพรกุล	อนุกรรมการ
ดร.ปัญญา	สัมฤทธิ์ประดิษฐ์	อนุกรรมการ
นางสาวณัฐา	อรุณีวีระวรรณ	อนุกรรมการ
นายวศิน	ทรรศนีย์ศิลป์	อนุกรรมการ
นางสาวสุชาดา	ตันติโอฬาร	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางสาวชนม์คณา	นพคุณสมบูรณ์)	อนุกรรมการ
(นางสาวธนพร	ทรายสุวรรณ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวอภิขญา	พอลเล็ด)	อนุกรรมการ
(นางสาวภมรวรรณ	เสียงสุวรรณ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางภัคสิรี	จีระกุล)	อนุกรรมการ
(นางสาววรกัลยา	นาถพรายพันธุ์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวสุนิตา	เจริญศิลป์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวภาสิน	จันทร์โมลี)	อนุกรรมการ
(นางสาววลัยพร	ขจรกลิ่น)	อนุกรรมการ
(นายเมธพนธ์	มนัสเมธีกุล)	อนุกรรมการ
นายวรวิร์	เตชาภิวัฒน์	อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการสอบทานการแปรร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงิน วาระปี 2566-2569

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	สุภัทรกุล	ประธานอนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.กนกพร	นาคทับที	อนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ	เตโชโยธิน	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิภาดา	ตันติประภา	อนุกรรมการ
นายวีระเดช	เตชะวรินทร์เลิศ	อนุกรรมการและเลขานุการ

